ANUL X No. 2910 — O singură ediție — LUNI 11 AUGUST 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-cărei lunĭ și se plătesc înainte:
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuĭŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0,50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administrația PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Răzbunarea eroilor

Șase paginĭ

Răzbunarea Eroilor

Acum două-zecĭ de anĭ, oștirea romînească a trecut Dunărea în ajutorul armateĭ rusești și pentru liberarea Bulgarilor de sub jugul otoman. Chemațĭ ca să lupte pentru cinstea țăreĭ, săteniĭ romînĭ, strănepoțiĭ acelora carĭ aŭ pus pĭept bărbătesc la Războĭenĭ și la Rovine, la Călugărenĭ și la Racova, s'aŭ scoborît din munte, din șesurĭ aŭ venit și aŭ dat Romînieĭ independența, ĭar regeluĭ coroana de oțel regală.

Cînd s'a isprăvit războĭul, cunoaștem recunoștința moscovită: ni s'a răpit Basarabia și ni s'a dat în schimb Dobrogea. Cît despre răsplata bulgărească noĭ o putem aprecia maĭ bine astă-zĭ. Ferdinand fostul musafir al regeluĭ, uneltește în potriva Romînieĭ în Dobrogea, presa bulgărească reptiliană insultă armata romînă care a colaborat la independența principatuluĭ vecin, ĭar Stoiloff, după ce a mîncat pîĭnea și sarea noastră, ne amenință cu baĭonetele a o sută de miĭ de «eroĭ» bulgarĭ ajutațĭ de oștirea turcească. In așteptarea punereĭ în aplicare a acesteĭ amenințărĭ, ne vine știrea că la Rahova, mormintele eroilor romînĭ căzuțĭ în lupta de acolo, aŭ fost profanate, crucile și mormintele distruse. Ofițeriĭ bulgarĭ, înainte de a-șĭ încerca armele în potriva noastră, aŭ întreprins o luptă maĭ sigură și maĭ puțin primejdioasă, aceea de a se bate cu morțiĭ și cu semnele funerariĭ.

S'aŭ repetat, după cum se vede la Rahova, aceleașĭ scene sălbatice carĭ s'aŭ întîmplat, acum doĭ anĭ de zile, la cimitirul din Sofia, cînd adversariĭ celebruluĭ dictator al Bulgarieĭ Stambuloff aŭ căutatsă-șĭ răzbune pe el profanîndu-ĭ mormîntul și distrugîndu-l.

Această sălbăticie este oare făcută anume pentru a dovedi că D. Stoiloff are dreptate cînd numește Bulgaria o țară de bandițĭ, care nu poate fi guvernată de cît cu mijloace reprobate de lumea civilizată? Nu știm. In tot cazul, faptul, după cît ni s'a afirmat, este absolut exact.

Aceste zise, trebuĭe să ne întrebăm dacă actele de dușmănie și de barbarie în potriva noastră, făcute de oameniĭ principeluĭ Ferdinand, vor rămînea nepedepsite și dacă cel puțin astă-zĭ regele Carol va eși din culpabila-ĭ nepăsare cînd e vorba de demnitatea țăreĭ romîneștĭ?

Obrăznicia bulgărească este datorită lipseĭ de tact a regeluĭ nostru. Ferdinand nu putea, nu trebuĭa primit să ne viziteze. Regele putea *«fi obosit,»* cum astă-zĭ este *«obosit»* țarul Rusieĭ, pe care o asemenea vizită îl dezgustă și decĭ o evitează sub un pretext oare-care. Carol însă nu s'a gîndit la rușinea, ce o aduce asupra țăreĭ și a palatuluĭ săŭ, găzduind un asasin. Astă-zĭ rezultatele se văd: Stoiloff ne amenință și ofițeriĭ bulgarĭ profanează mormintele eroilor carĭ, sub comanda regeluĭ nostru aŭ luptat și aŭ murit pe cîmpiile bulgare și pentru liberarea aceleĭ țărĭ.

Un principe francez a pus în îndoĭală bravura oștireĭ italĭene și imediat s'aŭ găsit ofițerĭ carĭ să-ĭ ceară socoteală de această insultă. In Romînia, armata noastră este insultată de către principele Ferdinand prin ziarele sale, și răspunsul uneĭ asemenea batjocurĭ l'a avut fiind primit de ministrul nostru de războiŭ. Ofițeriĭ bulgarĭ profanează mormintele eroilor romînĭ și comandantul suprem al armateĭ, regele, *marele căpitan*, nu ridică mănușa la această provocare, nu cere socoteală fostuluĭ săŭ musafir de această sălbăticie.

Și dacă regele Carol tace, dacă aurul ĭ-a ucis demnitatea și amorul propriŭ, dacă îĭ se poate insulta țara peste care domnește de treĭ-zecĭ de anĭ, fără ca să i se crispeze fața de mînie, nu se va găsi în armata romînă ofițerul brav care să dea lecțiune regeluĭ și să ceară socoteală acelora carĭ calcă în pĭcĭoare și recunoștința și respectul morților noștri?

Eroiĭ noștri, morțiĭ de pe cîmpiile bulgare cer răzbunare!

Se va găsi în Romînia un brav?

Const. Mille.

Reformatoriĭ artelor

Se știe că D. Spiru Haret, ministrul instrucțiuneĭ, a trimis circulărĭ a maĭ multe persoane ca să-ĭ spună cum cred acele persoane că trebuesc reformate instituțiile de bele arte.

Mulțĭ aŭ avut naĭvitatea să răspundă la adresa d-luĭ ministru, dar aceĭa carĭ știŭ cum se regulează lucrurile în cercurile colectiviste nu aŭ maĭ stricat hîrtie degeaba.

Acum D. ministru a ales pe aceĭ treĭ marĭ reformatorĭ, carĭ aŭ să reformeze teatrul, școala de bele-arte și conservatorul.

Aceștĭ treĭ maeștri sînt D-niĭ Dem. Olănescu, Eugeniu Voinescu și St. Sihleanu.

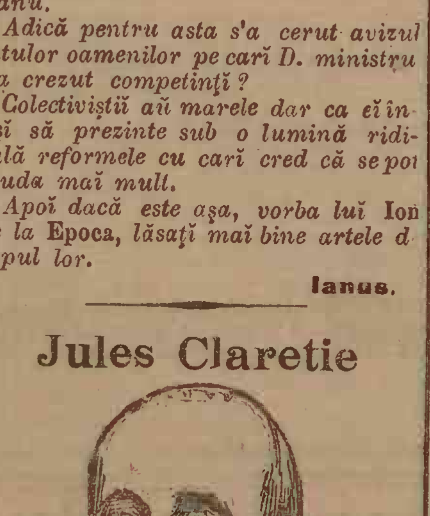
Adică pentru asta s'a cerut avizul tutulor oamenilor pe carĭ D. ministru ĭ-a crezut competințĭ?

Colectiviștiĭ aŭ marele dar ca eĭ înșișĭ să prezinte sub o lumină ridiculă reformele cu carĭ cred că se pot lăuda maĭ mult.

Apoĭ dacă este așa, vorba luĭ Ion de la Epoca, lăsațĭ maĭ bine artele d... capul lor.

Ianus.

Jules Claretie



Este unul dintre însemnațiĭ criticĭ foĭletoniștĭ aĭ Franciei. Director al „Comedieĭ franceze" și membru al „Academieĭ", Claretie a scris cu succes în toate genurile literare.

In ultimul timp s'a făcut mult zgomot în presa europeană cu privire la o convorbire pe care a avut-o Claretie cu Ibsen.

Claretie a declarat că va face tot ce-ĭ va sta în putință pentru ca piesele luĭ Ibsen să se reprezinte pe scena „Comedieĭ franceze".

Grafio.

REFECURI

Triumful luĭ Chirițopol

După multe și marĭ dificultățĭ, după cîte-va asalturĭ cu aparențe de victorie ale grupuluĭ tinerilor liberalĭ din Teleorman, în sfîrșit cetățeanul Chirițopol a repurtat o victorie decisivă.

Junele deputat D. Procopiu, dușmanul fostuluĭ satrap colectivist, s'a mîngîĭat multă vreme cu speranța cum că, grație relațiunilor sale amicale cu copilul Ionel Brătianu, va ĭeși triumfător din luptă, dar Chirițopol maĭ pișicher, a învîrtit șurupul cu maĭ mult meșteșug.

De unde pe D. Procopiu ministrul l'a purtat cu vorba și hrănit cu himere, luĭ Chirițopol i s'aŭ acordat numaĭ avantagiĭ materiale: întîĭ a fost înlocuit prefectul Dimitriu-bonjuristul, ĭar acuma a fost revocat cetățeanul Mănciulescu, ex-excroc conservator.

Trimitem felicitările noastre neclintituluĭ colectivist Chirițopol care, acum, ca și în trecut, a fost la înălțimea unuĭ mare pișicher politic.

Onoare și înaltuluĭ guvern!

Ciocănaș.

Douĭ literațĭ

Pe tatăl îl chĭamă Dimitrie și porecla de **Max** *i s'a schimbat în renume. Cronicele semnate* **Max** *aŭ făcut altă dată succesul* Epoceĭ. *Pe lîngă ziaristică, Dimitrie Rosetti s'a ocupat și de teatru.* Moștenirea de la răpozata, Un leŭ și un zlot, Nazat, Uĭte popa nu e popa, *aŭ rămas unele în repertoriul teatruluĭ național, altele în amintirea noastră. Ne aducem aminte cu plăcere de versul pe care actoriĭ îl cîntaŭ pe aria* Briganzilor:

S'aude-un zgomot, de bîte, de bîte
E'ntîĭul pacinic cetățean.

Radu Rosetti e fiul luĭ Max *și a debutat cu un volum de poeziĭ pe cînd era încă în liceŭ. A părăsit școala de vreme și s'a apucat de învățat la școala vieței. A scris* Epigrame, Veneția, Foĭ de toamnă, Din inimă, Steaua, *(după R chepin și André Gill),* Cartea dragosteĭ, Sincere. *Un bagaj literar atît de mare, pentru un băeat care are de abĭa 22 de anĭ, este desigur ceva frumos.*

De altmintrelea cine ar fi putut maĭ bine schița trăsăturile acesteĭ perechĭ literare de cît unul din eĭ și ĭată cum Max *vorbește de el și de fiul săŭ:*

„Max este tata, Radu este fiul.... pe sfîntul duh îl aŭ amîndoĭ.



ROSETTI tatăl și fiul

Unul e prozator, cel-l'alt poet; unul e de 46 de anĭ, cel-l'alt de 22. Cu toate acestea, nu știĭ cum se face de-ĭ confundă lumea pe amîndoĭ... poate din pricina sfîntuluĭ duh.

Max are însemnele împărățieĭ turceștĭ în creștetul capuluĭ, Radu are o clae cu fin la acelaș loc; cel d'întîĭ are mustăcioara corbuluĭ împănată cu ibrișim alb, cel de al doĭlea rade și ce nu are pe buza de sus. *)

Max e sceptic și realist ca la 46 anĭ, Radu romantic, idealist ca la 22.

Un singur punct de asemînare aŭ: sînt săracĭ lipițĭ amîndoĭ, dar lumea, necăutîndu-ĭ în pungă, nu poate să-ĭ confunde din pricina acestuĭ semn distinctiv.

Cînd se joacă la teatrul național: „Uĭte Popa", *publicul zice luĭ Radu: Țĭ-am văzut caraghioslîcul de comedie; cînd se joacă* Steaua, *îĭ zice luĭ Max; „Am azistat la reprezentația poemeĭ D-tale".*

Cînd tipărește C. Müller poeziile luĭ Radu, lumea felicită pe Max, zicîndu-ĭ: „Nu te știam de poet", ĭar cînd acelaș Müller tipărește proza luĭ Max, acelaș public zice luĭ Radu: „Nu te știam și prozator".

Pe stradă, unul oprește pe Radu spre a-l întreba: Cînd ese Dicționarul contimporanilor *de sub tipar, altul oprește pe Max spre a-l întreba: Aĭ vîndut multe volume din poeziile* Sincere?

Max și Radu sînt furioșĭ.—E o ură neîmpăcată între tată și fiŭ.

Unul ține să nu treacă drept poet cu plete lungĭ, cel-l'alt să nu fie luat drept un prozator sceptic și umoristic.

Tatăl, ca cel maĭ bătrîn, admite o singură confuziune și anume: fetele cele maĭ frumoase să ĭa pe Max drept Radu și creditoriĭ ceĭ vechĭ să ĭa pe Radu drept Max.

Radu, maĭ țanțoș, nu admite nicĭ aceasta."

1) Azĭ Radu poartă și mustățĭ și barbă.—*Nota Red.*

Faure în Rusia

Politica europeană. —„Alianța franco-rusă.—Vizita luĭ Wilhelm II.—Consecințele vizitei.

Telegraful și cenzura rusească lucrează acum cu mare presiune pentru a ne comunica sosirea luĭ Faure la Kronstadt și Peterhoff, ce primire s'a făcut președinteluĭ republiceĭ franceze, cum l-a salutat țarul, ce zic ziarele etc. etc.

In ori-ce caz vizita luĭ Faure s'a făcut în condițiunĭ maĭ puțin favorabile de cît se credea la început. Șoviniștiĭ francez se măguleaŭ cu gîndul că vizita, pe care Faure o va face țaruluĭ, va fi o palmă zdravănă la adresa puterilor, carĭ vor vedea cu ciudă și grije că alianța franco-rusă e o realitate cu neputință de tăgăduit, și că ceasul răzbunăreĭ se apropie.

*

Lucrurile s'aŭ întîmplat însă altmintrelea. Inainte de a veni Faure la Petersburg, a fost acolo Wilhelm II, și primirea, ce se face președinteluĭ republiceĭ franceze, nu se deosibește întru nimic de aceea ce s'a făcut împărațuluĭ Germanieĭ.

Vrea să zică la Petersburg s'a făcut dușmanuluĭ jurat al Francieĭ o primire tot așa de amabilă, tot așa de măreață ca și reprezentantuluĭ mareĭ națiunĭ franceze? Ba maĭ mult încă, în cercurĭ politice se vorbește despre o alianță germano-rusă?

Și șoviniștiĭ sînt exasperațĭ. Toate planurile lor de răzbunare, toate visurile frumoase despre o eventuală distrugere a imperiuluĭ Germanieĭ, s'aŭ prefăcut în nimic, ĭar pe deasupra tuturor utopiilor triumfă adevărul practic: că interesele economice și materiale ale uneĭ țărĭ predomină politica acesteĭa.

*

Așa fiind lucrurile, vizita D-luĭ Faure va avea însemnate urmărĭ. Francezi vor maĭ pune diapazon dragosteĭ lor nebune pentru pravoslavnica Rusie, ĭară guvernul republiceĭ se va vedea silit să urmeze pilda dată de Rusia, și să apuce pe calea uneĭ politice marĭ conformă cu interesele materiale și morale ale Francieĭ.

Ințelegerea anglo-franceză, trîmbițată de mulțĭ ca imposibilă, ni se pare acum foarte apropiată. Statele continentale, cu militarizmul și poliția lor, s'aŭ înțeles la Petersburg între ele și împotriva Anglieĭ. Francia nu poate intra în această alianță fără să contribuĭască la întărirea Germanieĭ, și aceasta se înțelege nu-ĭ poate conveni.

O alianță franco-engleză ar face pe aceste două popoare să fie stăpîne pe piețele lumeĭ, și împotriva stăpînireĭ economice nimenĭ nu poate lupta.

Alianța franco-engleză, idealul democrațieĭ, iată urmarea probabilă a viziteĭ luĭ Faure în Rusia.

Gal.

Romînia și Turcia

Primul ministru bulgar, d-r Stoiloff, în ultimul săŭ interview din Constantinopol, a făcut o declarațiune de cea maĭ mare gravitate. El a spus co nu se teme de Romînia și Serbia, de oare ce, într'un eventual conflict cu aceste state, poate compta pe ajutorul a o sută de miĭ de soldațĭ turcĭ.

Primul ministru bulgar precizînd numărul soldaților turcĭ pe carĭ comptează, în cazul unuĭ conflict cu Romînia, a dat a înțelege că între Bulgaria și Turcia există o convenție militară prin care ambele state se oblıgă a se ajuta cu cîte o sută de miĭ de soldațĭ.

Declarațiunea d-ruluĭ Stoiloff nu se poate alt-fel intrepreta, avînd în vedere că Turcia dispune de șase sute de miĭ de soldațĭ, pe cînd premierul bulgar nu pomenește de cît de o sută de miĭ.

E dar cert că între Bulgaria și Turcia există, saŭ e pe cale de a se încheia, o convenție militară cu caracter agresiv la adresa Romînieĭ.

Cum rămîne dar cu mult trîmbițata alianță între Turcia și Romînia? Declarațiunea d-ruluĭ Stoiloff ne face să credem că există o alianță bulgaro-turcă și dezminte ast-fel alianța turco-romînă. Ba maĭ mult, ne face să credem că Romînia a fost indusă în eroare de diplomația germană care, astă-zĭ a tot puternică la Constantinopol, ar fi putut împiedica pe sultan să închee alianțe militare în contra noastră.

Guvernul nostru este dator a ne lămuri asupra înțelesuluĭ cuvintelor premieruluĭ bulgar.

Val.

Lipsa de simț moral

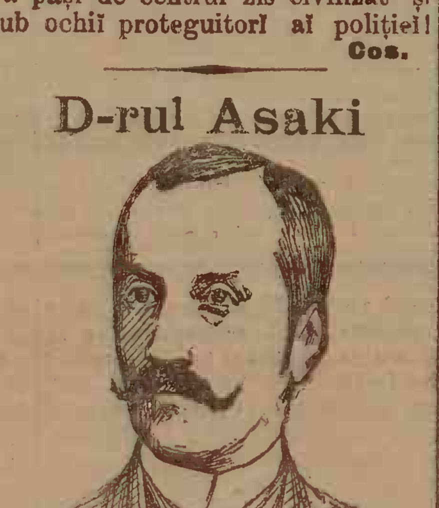
Anchetele pe carĭ *Adevĕrul* le publică relativ la specula infamă ce se face cu minorele descopere lucrurĭ grozave. E descrierea uneĭ lumĭ în care ceea ce te uĭmește este maĭ ales lipsa de simț moral. O mamă își trimete fata să se prostitueascĭ la vîrsta *de zece anĭ* și nu găsește nimic răŭ în lucrul acesta. Maĭ mult încă, mediatoarea servise maĭ întîĭ mumeĭ și după aceasta fiiceĭ. Pentru această femeĭe, corupătoarea fiiceĭ sale e o bine-făcătoare și ea varsă lacrămĭ față de „prigonirile" justițieĭ.

A studia această lume, este a te afunda în meditațiunĭ foarte pesimiste asupra cultureĭ spirituluĭ și a moraluluĭ. E o altă noțiune de bine și răŭ, de moral și imoral care există în această lume. Zadarnic școala și civilizația ar încerca să'șĭ arunce razele lor bine-făcătoare în aceste clase. Conrupția se propagă din o generațiune în alta.

Aceste documente umane însă sînt foarte interesante; ele descriŭ starea societățeĭ noastre în acest sfîrșit de veac și deosebirile carĭ sînt între diferitele straturĭ sociale. Lucrurile sînt așa de extraordinare, că aĭ părea înclinat să zicĭ că'ĭ un roman. Cu toate acestea, ele se petrec în Capitala Romînieĭ, la cîțĭva pașĭ de centrul zis civilizat și sub ochiĭ proteguitorĭ aĭ poliției!

Cos.

D-rul Asaki



In curînd doctorul Asaki se va întoarce și stabili în țară.

Se știe că eminentul practician a fost nevoit să-șĭ părăsească clientela, catedra universitară și laboratorul al căruĭa director era, ca să-șĭ caute de sănătate în străinătate.

Azĭ știința a triumfat și D-rul Asaki ne revine ca să'șĭ urmeze cursurile sale interesante și ca să lecuĭască omenirea suferindă.

D-r. Asachi este nepotul întemeĭetoruluĭ literatureĭ romîne din Moldova Gheorghe Asaki, a căruĭ statue este pe una din piețele Iașuluĭ. Tatăl săŭ, colonelul Alexandru Asaki era și el unul din rariĭ artiștĭ și literațĭ carĭ între 1850 și 1870 încercaŭ să aclimatizeze la noĭ arta și literatura. Nepotul a ținut să nu dezmintă origina sa, maĭ ales că după partea femeească este nepot și al ilustruluĭ Edgar Quinet. In adevăr soția bătrînuluĭ Asaki era fiica celebruluĭ scriitor și democrat francez.

Despre succesele d-ruluĭ Asaki ca chirurg nu este nevoĭe să maĭ vorbim. Reputat în Franța el a fost chemat prin lege specială să ocupe catedra de la universitate și să ĭa direcția instituluĭ de chirurgie ce se înființa pentru el.

Printre mediciĭ tinerĭ a fost o adevărată serbătoare venirea luĭ Asaki și aceștia aŭ luptat din răsputerĭ ca el să ramîie în țară. Bătrîniĭ intrigantĭ triumfătorĭ pentru moment cad acum — să sperăm — definitiv învinșĭ.

Pic.

CARNETUL SAPTAMINEĬ

Din țară

D-l Caton Leca era foarte plictisit zilele acestea. De cînd a venit la prefectură, nu găsise pînă acum ocaziune să facă vre-o prostie. In singurătatea Sinaieĭ a găsit în sfîrșit una și a și transformat-o într'o ordonanță contra bicicliștilor. Și-a găsit însă Băcăul, de oare-ce cavaleriĭ pedaleĭ s'aŭ apucat să pună în aplicare circulara și să tragă clopotele D-luĭ prefect. In fie-care seară pe calea Victorieĭ *e un adevărat concert... de clopote. Sînt de toată mărimea; clopoțele și clopoțeĭ, trompete de incendiŭ și sfîrîĭtorĭ de moșĭ, în sfîrșit tot ce poate alcătui un perfect* catzen-muzık.

Bietul prefect își astupă urechile, cere grație și imploră un armistițiŭ. Zadarnic însă sînt toate, îĭ se trag clopotele fără de milă... pare-că ar fi clopotele de înmormîntare.

Parchetul urmărește cu multă sîrguință casele de prostituție clandestină și pentru descoperirea lor s'a adresat... poliției. Aceasta va să zică să te adresezi tocmaĭ aceluĭa care e interesat ca să nu se afle nimica. In adevăr, știut este că aceste case nu există de cît grație toleranțeĭ poliției care știe să'șĭ facă plătite aceste serviciĭ.

E dar de prevăzut că parchetul nu va putea descoperi nimica și că onorabilele negutătorese de carne omenească și de minore își vor urma înainte comerciul lor, lucrînd sub ochiul părintesc și proteguitor al poliției.

Catonele de la prefectură, enervat de clopotele bicicliștilor, a pus erĭ mîna pe unul din aceștia și a început să-l mustre:

— Ce clopot e ăsta, Domnule?..

— Dar pentru ce nu'țĭ place? Caton?

Direcția generală a teatruluĭ din Bucureștĭ stă răŭ de tot. După toate probabilitățile, tristul deznodămînt este aproape.

După ce a avut un atac furios cu Aida, *acum are o ultimă criză foarte violentă: vrea să cînte opera luĭ* Wagner Lohengrin.

Cum se vede, nebunia face progrese.

Un amic al direcțieĭ, aflînd că direcția montează Lohengrin, *a esclamat:*

— Cîntă cîntecul Lebedeĭ!

Din străinătate

D-l Stoiloff a declarat că principele, stăpînul săŭ, este un diplomat născut; și ca dovadă pentru aceasta, citează faptul că principele Ferdinand preferă maĭ bine să sărute mîna sultanuluĭ de cît să se înjosească în fața orĭ-căruĭ ministru european. Dacă asta'ĭ măsura luĭ Stoiloff, atuncĭ noĭ declarăm că prințul Ferdinand e maĭ mult de cît un diplomat născut, el este un diplomat fără seamăn. Intr'adevăr principele Ferdinand știe să pupe și mîna sultanuluĭ, și mîinele tutulor fețelor simandicoase din Europa. Asta'ĭ ceva maĭ mult de cît ne spune Stoiloff.

Felix Faure e la Petersburg. Intr'acelaș salon, în care a fost primit prusacul Wilhelm II, va fi primit și el. Intr'acelaș iatac în care a dormit cel d'ntîĭ, va dormi și el; la aceeașĭ masă va mînca și el, în acelașĭ teatru va merge și el, cu un cuvînt pretutindenĭ unde Faure va călca, îl va întîmpina mirosul ucigător pentru un nas șovin francez: mirosul de Prusacĭ. Aceasta a produs o tristă impresie în Franța, cu atît maĭ mult cu cît Wilhelm a fost întîmpinat de țar pe vaporul german, pe cînd Faure va fi întîmpinat pe cheĭ. Și de n'ar mirosi barem aicĭa a prusac.

Nota veselă

Un ovreĭ vine în vizită la alt ovreĭ pe care îl găsește dormind.

— Moi, scole, zice noul venit...

— Da ci esti di ma scoli din somn?

— Iți aduc complimente de la tata.

— Și pentru asta mă scolĭ?...

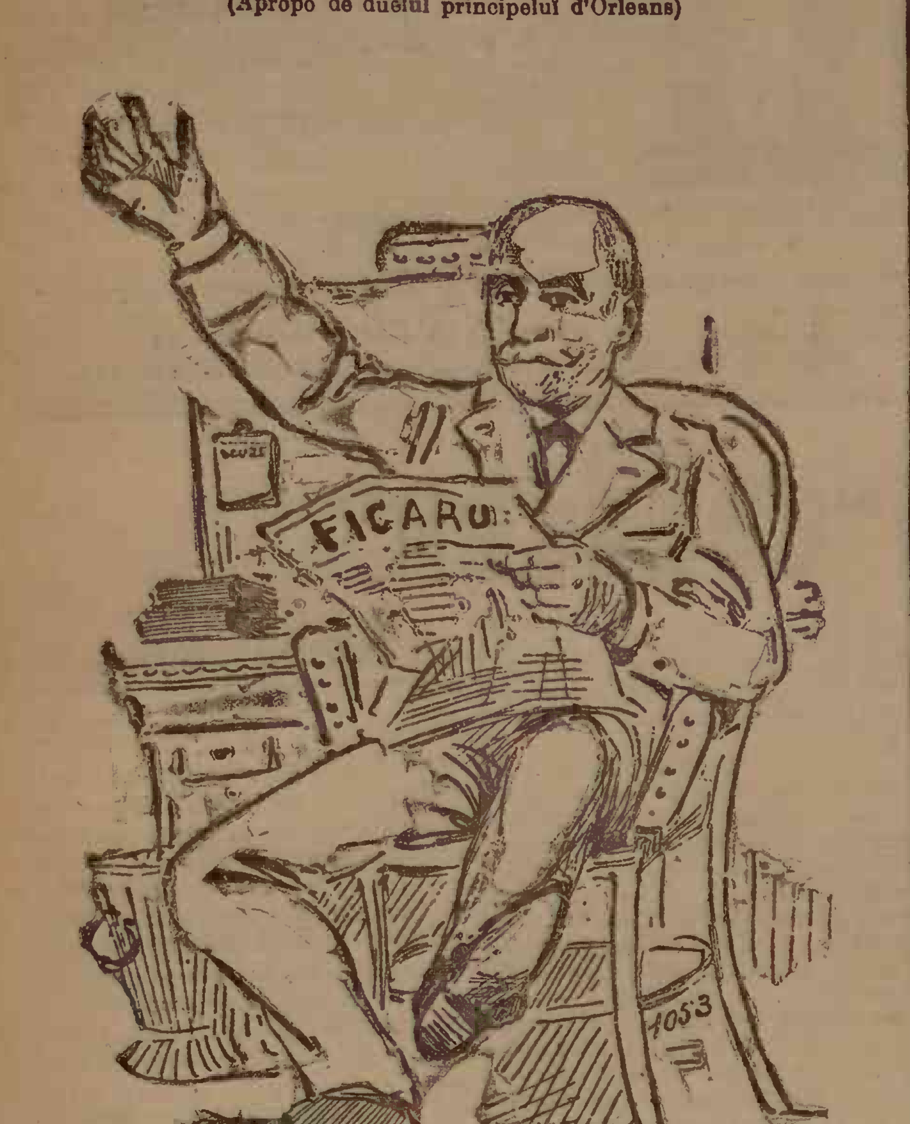
Peste cincĭ minute se repetă acelașĭ dialog. Peste alte cincĭ minute idem. Atuncĭ ovreĭul care vroĭa să dormă strigă furios:

— Asta mĭ-aĭ maĭ spus-o odată.

—Da, răspunpe noul venit, da vezĭ că tata 'mĭ-a spus mie să'țĭ daŭ o mie de complimente.

CHESTIA ZILEI

(Apropo de duelul principelui d'Orleans)



Dimitrie Sturdza. — *Auzi franțuz nebun! Ce avea el nevoie să se bată cu contele de Turin?*
„Putea să ceară scuze!

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chițibuș cu cetitoarele sale)

Trecutul

Dînd sfaturĭ uneĭ femeĭ disperate, părăsită de acel pe care'l ĭubia și amenințată să-șĭ vînză trupul pentru a trăi, tu *Chițibuș* i-aĭ dat curajul la viață și aĭ arătat că-ĭ posibil ca cine-va să o scoată din mocirlă saŭ să o împedice de a cădea.

Se întîmplă cazurĭ de aceste rar, *Chițibuș*. Eŭ, aceea care îțĭ scriŭ, sînt una din ființele de carĭ vorbeștĭ. O mînă umanitară m'a ajutat, am fost reabilitată, și din femee de stradă, din o *prostituată* am devenit *femee cinstită*. Omul care a făcut această faptă este un sfînt și te asigur că mulțĭ nu se prea găsesc. Crezĭ tu însă că această reabilitare este posibilă și că viața mea este fericită? Nu. Inpotriva mea am ceva grozav, ceva care nu se poate sterge, ceva care mă urmărește pas cu pas, la fie-care moment, maĭ răŭ ca spectrul luĭ Banco, maĭ teribil ca remușcarea luĭ Kain. Acesta este *trecutul*.

Trecutul este dușmanul în potriva căruĭa zadarnic așĭ lupta. Apare în fie-care moment; cînd *el* mă strînge în brațe, cînd sînt în culmea transportuluĭ dragosteĭ, mi se pare că toate vorbele luĭ mint, că totul este comedie, că din partea'ĭ aceste sentimente sînt prefăcătorie, ca să'mĭ dea iluziunea dragosteĭ. In fond, cine știe, dacă el nu mă desprețuește, dacă nu îĭ e scîrbă să-șĭ atingă buzele sale de ale mele, carĭ aŭ sărutat pe atîțĭa! E în privirea luĭ un veșnic reproș și poate un ordin la recunoștință din partea mea. Iĭ datoresc totul și el mie nimica. Din potrivă îĭ sînt o povară, un motiv de dispreț față de lumea care poate îl blamează că 'și-a asociat viața cu o femee pierdută.

Și dacă măcar așĭ sta cu *el* într'o altă țară, unde nimenĭ nu ne cunoaște! Cînd însă ĭes pe strade, la grădină, la teatru, trecutul îmĭ apare teribil înaintea mea. Cu ce privire se uĭtă la mine ceĭa carĭ odată aŭ fost amanțiĭ meĭ, de noapte saŭ de un an de zile! Le evit privirea. Ea însă mă urmărește. O simt că mă arde. Ea este o batjocură pentru *el* și pentru mine o insultă.—Dobitocul, par-că zic *eĭ* luĭ.—Ce coarne ĭ-am pune împreună! îmĭ zic mie. Cine știe dacă *el* nu pricepe toate acestea, dacă nu sufere și totul este din pricina mea.

Cînd eram liberă, nu'mĭ păsa de nimenĭ. Nu aveam să daŭ seama nimănuĭ. Trecutul și prezentul eraŭ ale mele și în splendoarea frumusețeĭ și tinerețeĭ îmĭ băteam joc de toțĭ aceĭ carĭ roĭeaŭ în jurul meŭ, carĭ în fond mă disprețueaŭ, dar carĭ, pentru o sărutare din parte-mĭ, ar fi fost în stare să facă prostiĭ, să se ruineze, să se sinucidă.

Azĭ nu maĭ sînt stăpînă pe mine și acest trecut mă prigonește, îmĭ amărește viața și cîte odată îmĭ vine să las totul, să redevin ceea ce am fost și să liberez pe acest om nevinovat de o legătură care de sigur a devenit dureroasă.

Adevărata reabilitare nu există. Petele de sînge de pe mînele luĭ Macbeth se pot șterge. Noroiul din existența uneĭ femeĭ rămîne veșnic și dacă te-a ertat *unul*, lumea nu te ĭartă niciĭ odată, că aĭ fost o preoteasă a dragosteĭ, jertfită pentru omenire.

Sapho.

CRONICA

Ideal

. . . .

Se gîndea mereŭ la el.

Se afla într'o localitate de munțĭ, în străinătate și era singură. Se dusese să maĭ schimbe aerul, să maĭ vadă lucrurĭ noĭ.

Plecase singură ca să nu maĭ aĭbă a vorbi cu nimenĭ, să nu maĭ audă atîtea banalitățĭ, să nu maĭ fie silită a le răspunde.

Vrea să fie numaĭ cu ea.

Era una dintre ființele pe carĭ viața nu le răsfață.

Se măritase cu un militar pe care îl crezuse cum părea, dar care era..... cum era.

Incet-încet vorbele luĭ brutale, faptele luĭ ordinare, josnice, curtea ce făcea orĭ-căreĭ femeĭ ce îĭ eșea înainte, zgomotele ce auzise asupra credințeĭ luĭ conjugale, grămada de cusururĭ ce lăsa să i se vază din ce trecea vremea, o făcu să cadă din înălțimea idealuluĭ ce îĭ crease despre viață imaginația eĭ prea poetică.

Realitatea o îngrozi.

Se despărțise de militar și acum, singură, cutreera lumea — avea oare-care avere — dacă nu fericită, cel puțin liniștită.

In fundul cugetăreĭ eĭ însă, se maĭ afla o picătură de speranță, că idealul există, de și ea fusese nefericită și nu îl întîlnise.

Intr'o zi, la „table-d'hôte" la masa de la otelul unde sta, avu alăturĭ un tînăr cu una din acele figurĭ blînde luminate de ochĭ cu privirea dulce ca o mîngîere. Nu era atît de frumos, cît se vedea bun. In ființa aceĭa, fără îndoĭală, era sentiment, era inimă.

Ișĭ făcură două-treĭ politețe, cum se face cînd maĭ multe ființe mănîncă alăturĭ unele de altele.

Atît.

A doua zi dînsa plecă să facă o plimbare prin pădurile cu îmbătătoare parfumurĭ de florĭ și verdeață, cu drăgălașe cîntece de păsărĭ în carĭ îĭ plăcea să viseze. In drumul eĭ era gara. Un tren era aproape să plece. Intră. Iĭ plăcea mișcarea, graba, turburarea: zgomotul ce întîlneștĭ în gărĭ.

Cum ișĭ aruncă ochiĭ asupra trenuluĭ inima îĭ bătu puțin.

Văzu la o fereastră pe tînărul din ajun.

Va să zică pleca?...

Dar de ce se simțise emoționată? Incepuse oare inima eĭ văduvă să simtă ceva pentru ființa aceea pe care o văzuse o clipă? El se uita la dînsa cu una din privirile acelea carĭ sînt o întreagă destăinuire...

Inimile lor s'ar fi înțeles, căcĭ privirile li se pricepuseră.

Ea ișĭ plecă ochiĭ și se depărtă visînd...

Două fluere scurte, unul după altul; un fluer lung și trenul porni.

Privirile li se maĭ întîlniră odată.

Ea văzu regrete într'ale luĭ și se uită lung după el cu strîngerea de inimă ce simțĭ, cînd pierzĭ ceva scump fără speranțe de regăsire.

Trenul se depărta din ce în ce. Curînd numaĭ puțin fum maĭ arăta că trecuse...

Ea eși din gară și apucă spre pădure.

Cînd ajunse în umbra eĭ răcoroasă se gîndea mereŭ la vedenia care pierise așa de repede.

Să regrete că nu legase cunoștință maĭ de aproape cu el, că nu avusese prilej să vadă dacă nu eraŭ făcuțĭ să se înțeleagă, să trăĭască unul alăturĭ de altul, fericițĭ?

De!... poate că de îl cunoștea maĭ bine, era altul, nu cel care părea a fi. Poate că ochiĭ luĭ blînzĭ eraŭ înșelătorĭ. Poate că era și el vre-un brutal, vre-o ființă ordinară, plină de vițiĭ; poate că și el ar fi fost dezamăgire.

Așa, rămînea ființa pe care o închide fie-cine în medalionul inimeĭ și la care se uită din cînd în cînd cu duioșie, cu părere de răŭ, cu jale și cu fericire dulce. Rămînea idealul la care visezĭ vecĭnic și pe care nu'l atingĭ nicĭ odată.

Radu Frelea.

VARIETĂȚI

Furt în tren. — O pungășie foarte îndrăzneață s'a comis de curînd într'un tren de dormit ce mergea de la „Viena" la „Praga". In timpul nopțiĭ toțĭ pasageriĭ aŭ fost cu desăvîrșire jefuițĭ. Li-s'aŭ furat portmonee cu banĭ, unele foarte bine garnisite, apoĭ ceasoarnice, inele, giuvaere, etc. Cazul 'l-a descoperit între „Pardubitz" și „Kolni" un pasager, care, trezit din somn,—toțĭ dormeaŭ—s'a pomenit fără portmoneul cu 6000 leĭ și a alarmat pe toțĭ ceĭ-l'alțĭ pasagerĭ, carĭ cu groază s'aŭ văzut și eĭ jefuițĭ. S'a pornit imediat cercetarea și s'a constatat, că pasageriĭ aŭ fost maĭ întîiŭ narcotizațĭ, apoĭ jefuițĭ. De urma vinovaților nu s'a dat încă.

*

Poșta electrică.—Ministerul comercíuluĭ unguresc tratează acum cu doĭ ingınerĭ, carĭ 'ĭ-aŭ propus ca să înființeze în Buda-Pesta o poștă tubulară electrică. Ministerul a declarat că primește planurile celor doĭ ingınerĭ, că nu vroĭește însă să ĭa viitoarea poștă în socoteala sa ci că vroĭește numaĭ s'o ĭa în arendă.

Un bucureștean pe zi

Alex. Macedonschi



Poĭetul Macedonschi, în deosebire de ceĭ-l'alțĭ Romînĭ, a rămas numaĭ *poet*, la o vrîstă cînd pentru alțiĭ poezia se transformă într'o bănoasă proză.

Uniĭ zic că-ĭ vina luĭ Macedonschi dacă a rămas sărac și poet, ĭar Macedonschi dă vina pe această societate ingrată care nu-ĭ recunoaște meritele.

Poet incontestabil cu mult talent, din cauza unuĭ caracter de revoltat *ergo omnes* a ajuns să fie contestat și de multe orĭ luat și în zeflemea, nu pentru că nu are talent, ci pentru aducerea prea des în discuțiune a proprieĭ sale persoane.

A scris mult și în diferite genurĭ. Volumul săŭ de poeziĭ, editat de Haiman, va rămîne însă ca opera sa de căpetenie.

E singurul literat romîn care are discipolĭ, în sensul vechiŭ: vecĭnic este înconjurat de o pleiadă de tinerĭ, carĭ îĭ zic luĭ *maestru* și cărora *maestrul* le distribue talent, halbe de bere și șvarțurĭ.

S'a certat cam cu toată lumea: unuĭ singur din vechiĭ prietinĭ ĭ-a maĭ rămas credincĭos: *velocipedul*.

Mor.

Rugăciune

(După Sully Prudhomme)

Ah! dac'aĭ știĭ ce tristă-ĭ viața
Să fiĭ tot singur, pînă morĭ;
Pe d'înaintea caseĭ mele
Aĭ trece, poate, une orĭ.

De-aĭ știĭ ce face o privire
Blajină, pentru-un bĭet stingher,
De sigur mi-aĭ privi fereastra,
Cînd trecĭ cu ochiĭ dușĭ în cer.

De-aĭ știĭ ce dulce bălsam este
Un suflet, cu al tăŭ să'l legĭ,
Aĭ sta la poarta mea, tăcută
O soră, care mă'nțelegĭ.

Dar dac'aĭ știĭ ce foc mă arde,
Și, maĭ ales, cît te iubesc,
Știŭ c'aĭ intra de-adreptu'n casă...
Și știŭ c'aș știĭ să te primesc!

Radu D. Rosetti.

Ghidul Bucureștiuluĭ

Zilele acestea a apărut, de sub teascurile tipografieĭ curțiĭ regale, „Ghidul Bucureștiuluĭ" cum și împrejurimile luĭ, cu micĭ notițe istorice asupra vechiuluĭ și nouluĭ Bucureștĭ, asupra istorieĭ Munteniceĭ, de la descălicătoare pînă în zilele noastre, etc., cum și planul Bucureștiuluĭ; aceste toate în romînește și în franțuzește".

Autorul, D-l Constantin St. Bilciurescu, nu este un necunoscut. D-sa este vechiŭ funcționar al ministeruluĭ de culte, și ca atare a publicat „Almanachul cultelor", „Almanachul școalelor" și „Almanachul oficial al cultelor". Opera D-sale însă „Mănăstirile și bisericile din Romînia" apărută acum vre-o treĭ anĭ, este o lucrare interesantă și în tot-d'a-una va fi cercetată cu folos. Ea este un rezumat al multor scrierĭ și monografiĭ, cea maĭ mare parte devenite rare, scrierĭ și monografiĭ pe carĭ D-sa a știut să le supue uneĭ serioase cercetărĭ critice, adăugînd observațiunile D-sale personale, grație lungilor călătoriĭ făcute, la maĭ toate localurile ecleziastice din țară.

Scrierea de astăzĭ „Ghidul Bucureștiuluĭ" nu e maĭ puțin interesantă. Este o lucrare citeață și în curent cu mișcarea capitaleĭ țăreĭ. Rezumatul istoric al vechiuluĭ Bucureștĭ, așezat în fruntea volumuluĭ este o pagină de un viŭ interes.

Ulysse de Marsillac, regretatul profesor universitar, a publicat acum vre-o 25 de anĭ în limba franceză o „Călăuză" a Bucureștiuluĭ; ea a devenit cu totul rară și bine înțeles că astă-zĭ nu poate să ne maĭ dee o icoană a capitaleĭ din 1897. Sub titlul, „Bucureștiĭ" D-l Likerdopolu, autorul „Fauneĭ malacologice a Romînieĭ", care a dobîndit un premiŭ al Academieĭ și asupra căreĭa unele ziare aŭ făcut mult haz, fără însă să înjosească scrierea, care rămîne un bun studiŭ de palentologie, între foarte puținele ce avem,—D-l Likerdopolu a publicat acum vre-o zece anĭ o amănunțită cercetare asupra Bucureștilor, însoțită și de cîte-va gravurĭ reușite asupra vecheĭ architecturĭ bucureștene.

Lucrarea D-luĭ Bilciurescu inspirîndu-se, pînă la oare-care punt, de acele ale predecesorilor D-sale, găsește chipul a se prezenta cu o scriere cu totul nouă, alcătuită cu destulă îngrijire. D-sa nu trece nimic cu vederea; universitatea, biblioteca, archivele, cultele străine, autoritățile, camerele, stabilimentele militare, financiare, eforia, calendar, monede, societățile și cluburile, poșta, telegraful, higiena, cimitirele, etc. toate sînt descrise, ast-fel că nu numaĭ străinul, care va avea acest *ghid* în mînă, va citi cu interes descrierea capitaleĭ, ci chiar Bucureșteanul neaoș, care 'șĭ petrece zilele pe țîrmiĭ Dîmbovițeĭ.

Sub titlul *Imprejurimile Bucureștiuluĭ* se înșiră mînăstirile cele cincĭ: *Cernica, Pasărea, Țigăneștĭ, Căldărușanĭ* și *Samurcăseștĭ*. Și nicĭ nu putea fi alt-fel; tot ce este împrejurul Bucureștilor este așa de murdar, așa de lăsat în părăsire, în cît țĭ-o maĭ mare mila; odinioară Băneasa, Filaretul, Cotrocenĭ însemnaŭ ceva; peste vre-o 30—40 de anĭ vor compta printre localitățile vechĭ, cu cine știe ce legende!

Ultimele 20 de pagine ale volumuluĭ, grupate sub titlul „Locurile ce se pot vizita cu trenurile ordinare și cu trenurile de plăcere în timpul vereĭ", ne vorbesc de Sinaia și de Peleș, de S-ta Ana, de Lespezĭ, de Cîmpu-lung, unde citim cu plăcere descrierea nouilor băĭ: „Pe albia rîuluĭ se găsește stabilimentul de băĭ „Radu Negru", clădire nouă și *cea maĭ complectă în acest fel*, făcută de o societate anonimă prin acțiunĭ; situată în pozițiunea cea maĭ încîntătoare din localitate, între eaz și rîul Tîrguluĭ, în mijlocul unuĭ parc superb, luminat cu electricitate".

Urmează Dragoslavele, Nămăeștĭ, Rucărul, pe urmă Constanța și Adam Klisi, ce a făcut renumele D-luĭ Tocilescu.

Volumul se încheĭe cu pozițiunile admirabile din Vîlcea și Neamțu: Cozia, Govora, Bistrița, Arnota, în fine Vîratecul, Agapia, Sihlea și Piatra luĭ Aron Vodă.

Incheind aceste rîndurĭ, sfătuim pe lectorĭ a citi scrierea D-luĭ Bilciurescu, chiar pe aceste căldurĭ caniculare și va putea petrece o oră plăcută.

F.

Invențiunĭ și noutățĭ

Ergometru. — Sub acest nume, D. I. Catell a prezintat societățeĭ americane de phyziologie un dynamometru înregistrator destinat studiăreĭ osteneleĭ și al efectelor senzațiunilor și emoțiunilor asupra mișcărilor.

Prin ajutorul acestuĭ aparat se poate studia presiunea maximă pe care o exercită pulsul, tot așa și mișcările unuĭ singur deget, în sfîrșit se poate stabili munca făcută și oboseala ce a rezultat, etc.

Acest aparat va fi utilizat în laboratoriul de psychologie din Colombia. Fără îndoĭală că, dacă el va produce rezultatele ce i se atribuesc, va aduce enorme serviciĭ.

*

Greutatea suveranelor din Europa. — Statisticianiĭ, carĭ scotocesc toate chestiile, ne-aŭ dat și o statistică relativă la greutatea suveranelor Europeĭ.

Iată cîte-va din țifrele înregistrate: Regina Anglieĭ cîntărea iarna trecută la Nisa 78 de kgr., regina Italieĭ cîntărește 70, regina Spanieĭ 67.

Regina Isabela pare a fi cea maĭ grea; ea cîntărește 90 de kgr.; ĭar împărăteasa Austrieĭ este cea maĭ ușoară, cîntărește numaĭ 44 saŭ 45 kgr.

MARG-TE DE FONTCLOSE

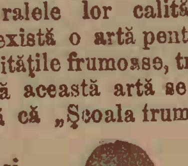
ȘCOALA FRUMUSEȚEI

Cred că nu spunem nimic noŭ cititorilor noștri că există într'un oraș din Statele Unite ale Americeĭ o „Școală a frumusețeĭ", care a fost foarte mult discutată în presă acum 2 saŭ 3 anĭ.



Fie-care se întreabă cu drept cuvînt: „Cum?. O școală de frumusețe? Apoĭ frumusețea se învață? Cum dracu poțĭ învăța să fiĭ frumos?"

Apoĭ fie-care se gîndi maĭ bine și îșĭ aminti că nimic nu-ĭ așa de straniu după cum țĭ se pare la prima vedere și fie-care 'șĭ aminti că sînt femeĭ carĭ știu să-'șĭ scoată de minune în relief puținele calitățĭ frumoase pe carĭ le-aŭ, pe cînd alte femeĭ frumoase nu știŭ să scoată în evidență ralele lor calitățĭ. Dacă se admite că există o artă pentru a scoate în relief calitățile frumoase, trebuĭe să se admită că această artă se și poate învăța. Și ĭată că „Școala frumusețeĭ" e cu putință.



Lumea se informă și află, că școala nu dă rețete pentru lustruirea pieleĭ și a păruluĭ, ci că ea învață pe elevĭ și eleve arta de a se ținea bine, de a umbla cu grație, de a se coafa conform cu aerul fețeĭ, de a adopta pentru toalete culorĭ în armonie cu liniile și teintul fețeĭ".



In această școală se maĭ daŭ și lecțiunĭ privitoare la „expresia fețeĭ". Vă mirațĭ, dar cu toate acestea așa e. Știțĭ că a rîde saŭ a plînge în mod excesiv, este anti-estetic, și frumusețele profesionale zîmbesc numaĭ în mod vag, saŭ fac să le curgă din ochĭ lăcrămĭ micĭ și mărunte.

Rîsul este grosier. Sub influența rîsuluĭ, gura se diformează, nasul se lărgește, zbîrciurĭ se fac la colțurile ochilor: deviĭ grotesc.



Cu plînsul stăm și maĭ răŭ: Fața se udă, buzele se umflă, obrajiĭ se aprind, pielea satonată se alterează sub influența lacrămilor amare, acide; sărate, etc.

Decĭ pentru a fi frumoase, nu rîdețĭ, nu plîngețĭ, Doamnelor mele. Pentru a fi frumoase, „surîdețĭ cu ochiĭ" cum zice formula școaleĭ, ceea ce înseamnă să dațĭ priviriĭ voastre o expresiune drăgălașe, fără ca pleoapele să-'șĭ schimbe pozițiunea lor orizontală, pentru ca să nu se producă zbîrciurĭ.



Zbîrcĭul! Iată dușmanul. Iată contra cuĭ luptă în tot momentul orĭ-ce elevă bună a școaleĭ estetice americană. Știțĭ ce fac femeile acolo pentru a evita zbîrciurile?

Dar cum să se poată evita zbîrciurile? vețĭ întreba D-voastră și cu drept cuvînt. Aniĭ nu pot trece asupra noastră, fără a lăsa vre-o urmă. Zbîrciul este poate și un bine al natureĭ: el ne amintește că am trecut peste o anumită vîrstă, și el face ca imaculata față a co-

---

FOIȚA ZIARULUI ADEVĔRUL

84

VALSUL BARBAȚILOR

Partea a treĭa

CAP. V

Apropierea fortuneĭ

— N'avețĭ nicĭ o scrisoare de la Henri Dupat?

— Nu... Patronuluĭ nu-ĭ place să scrie.

— Atuncĭ, el v'a explicat despre ce e vorba?

— Foarte lămurit.

— Ațĭ putea să mă călăuzițĭ? Avețĭ a-mĭ face oare care comunicărĭ?

— Maĭ mult de cît atîta, sperăm.

— Vorbițĭ.

— Vă aducețĭ aminte, fără îndoĭală de puternică organizație dădurăm altă dată caseĭ noastre eŭ și Marc Roux?

— Da, am putut aprecia aceasta.

— Această organizațiune, din fericire, succesorul nostru, Henri Dupat, a putut să o conserve, după nedreptatea ce fu comisă asupra noastră și exilul nemeritat de care furăm lovițĭ. El maĭ mări încă numărul agenților și în loc să se mulțumească a-ĭ avea în patru saŭ cincĭ orașe ale Francieĭ, el îĭ întreține aproape prin toate regiunile.

— Așa că?

— Așa că Henri Dupat, după ce primise vizita d-v. se mulțumi să mă trimită pe mine și pe Marc Ronx la Charleville, unde ne-am pus în comunicație cu reprezentațiĭ agențieĭ. Eĭ ne aŭ înștiințat despre aceasta.

— Rezultatul! Rezultatul!

— Sînt aproape de el. Cu simțul săŭ practic al afacerilor, Dupat s'a gîndit că trebue să găsească o femeĭe, care să locuĭască în această regiune, unde-șĭ are interesele sale. In acest mod, pentru a aduce la bun sfîrșit afacerea, și pentru cazul cînd concursul nostru ar fi util, noĭ am avea maĭ multă libertate de acțiune și lucrurile n'ar merge de cît maĭ bine și maĭ repede.

Și după un timp:

— Cunoaștețĭ stabilimentele metalurgice de la Hautes-Rivières?

— La doĭ pașĭ de aci... Cum să nu le cunosc?

„Acestea sînt uzinele cele maĭ renumite din tot departamentul.

— Și proprietara?

— D-na Leontina Grantier? N'o cunosc.

„De cincĭ anĭ de la moartea bărbatuluĭ săŭ ea n'a maĭ călcat prin Ardennes.

— Vreĭ să zicĭ prin Franța. După moartea bărbatuluĭ eĭ, sănătatea eĭ a fost foarte zdruncinată, și mediciĭ ĭ-aŭ prescris să locuĭască în Italia. Ea n'a părăsit Italia de cincĭ anĭ. Se pare că direcțiunea stabilimentelor metalurgice e pe mînĭ bune și că afacerile departe de a fi periclitate din contră cresc pe fie ce zi.

— Vom avea necesitate să mergem să căutăm în Italia pe doamna Grantier?

— Nu e necesitate. De treĭ zile ea e la Hautes-Rivières.

— Foarte bine... acum încep a pricepe.

— Știĭ acum unde îșĭ are epurile culcușul săŭ.

„Trebue decĭ să plecĭ la vînat fără a pierde timpul.

„Dacă d-na Leontina Grantier s'a re întors în Franța e că singurătatea văduvieĭ sale începe s'o plictisească. Ea șĭ-a plîns destul bărbatul cincĭ anĭ. Aceasta cred că-ĭ ajunge. Se poate că încă nu s'a născut în ea dorința uneĭ a doua căsătoriĭ; dar nu trebue de cît o ocaziune, o întîmplare, vederea unuĭ băiat frumos, pentru ca această dorință să izbucnească de odată în inima eĭ... Atuncĭ adio hainele de doliŭ pe carĭ le maĭ poartă încă, după cît se pare.

— Ce etate are?

— Oh! afacerea se prezintă în cele maĭ excelente condițiunĭ: D-na Grantier trebue să aibă 25 saŭ 26 anĭ, fără copiĭ, înaintea plecăreĭ sale trecea de foarte frumoasă, ea e încă prea tînără, pentru ca cincĭ anĭ să fi putut influența asupra frumusețeĭ sale... Cît despre avere, vă este cunoscută... mare și solidă...

Si Farigoule începu să rîdă

Thomeret reflecta.

Fără îndoială, era căsătoria visată, căsătoria care l-ar fi salvat, pe el, căcĭ Gilbert însurat, bogat, ĭubit de femeĭa sa, n'ar ezita să vie în ajutorul familieĭ sale adoptive.

Dar această căsătorie ar fi oare cu putință? Ar fi posibil ca Leontina Grantier, a căreĭ văduvie fusese anturată de destule tentărĭ, să ĭa pe Gilbert?

Ar voi ea oare să-șĭ schimbe numele pretutindenĭ stimat și cunoscut al manufacturistuluĭ Grantier, cu acest nume de hazard pe care-l purta sărmanul abandonat cules de Azistența publică?

Marc Roux cu ochiĭ fixațĭ asupra luĭ Thomeret înțelegea nesiguranța sticlaruluĭ și-ĭ ghicea gîndul.

El zise cu un surîs.

— Fiĭ fără frică, Domnule. Noĭ am putea vindica răul.

— Care e planul D-voastră?

— N'avem nicĭ unul pentru moment, noĭ nu mergem nicĭ odată fără multă precauțiune. Vom studia cu prudență terenul, vom vedea carĭ sînt obiceiurile tînăruluĭ băiat și a tinereĭ văduve... Si numaĭ după aceasta ne vom determina tactica noastră... Lasă pe seama noastră, dar dă-ne cîțĭ-va banĭ, căcĭ zdrențele noastre sînt uzate și avem nevoe să ne înnoim...

— Va spus Henri Dupat că această căsătorie trebue să se facă foarte curînd?

— Aceste speciĭ de căsătoriĭ sînt tot-d'auna grăbite, Domnule, zise Amedée Farigoule.

Thomeret le dădu 500 de francĭ.

— Cumpărațĭ-vă haine noĭ, zise el... avețĭ dreptate, căcĭ cu acestea ațĭ fi prea remarcațĭ.

— Așteptînd pînă cînd noĭ vom hotărî modul nostru de lucrare, din partea d-v. domnule, Thomeret, nu perdețĭ timpul. Ar fi foarte bine dacă ațĭ găsi oare care pretext pentru a face cunoștința d-neĭ Leontina Grantier... N'ațĭ putea aceasta?

— Voĭ căuta.

— Acesta ar fi un mare pas spre reușită. Tînărul băiat și tînăra femeĭe s'ar vedea, s'ar cunoaște și jumătate din reușită ar fi gata în ziua cînd noĭ am interveni pentru rest.

Eĭ salutară politicos pe Thomeret și se retraseră.

Acesta căpătă încredere. în eĭ El cunoștea pe acești doĭ vagabozĭ, puținile lor scrupule, resursele fertile ale spirituluĭ lor.

— Să-ĭ lăsăm să lucreze murmură el.

Dar el voi să urmeze numaĭ de cît sfatul lor și să facă cunoștință cu bogata văduva.

Pretextul fu găsit îndată.

Nu era el candidat în apropiatele alegerĭ.

D-na Grantier dispunea de un oare care număr de voturĭ asupra cărora ea putea, pînă la un punct, să esercite oare care influență, fie prin ea însășĭ, invocînd suvenirul bărbatuluĭ săŭ, fie prin directorul uzinelor care, trăind în contact cu lucrătoriĭ săĭ, le-ar vorbi despre Thomeret.

El se duse decĭ la Stabilimentele metalurgice.

Casa, în care locuĭa văduva, era o vastă construcțiune în formă de cazarmă, foarte veche dar admirabil întreținută.

D-na Grantier nu o locuise de la moartea bărbatuluĭ eĭ, dar se vedea cît de colo că se pusese o grijă extremă în întreținerea eĭ, ca și cum stăpîna clădireĭ nu s'ar fi depărtat nicĭ o dată de ea.

Thomeret fu introdus într'un vast salon Ludovic XVI, foarte curat, la aranjamentul căruĭa prezidase gustul cel maĭ rafinat, și aci îndată intră și D-na Grantier.

Ea era îmbrăcată în negru, statură mijlocie. Talia sa era elegantă, cu toată îmbrăcămintea posomorîtă, și părul părea și maĭ blond pe acest amsamblu negru.

Ea avea ochiĭ foarte negri, și un ten blond, ceea ce dădea maĭ multă energie fețeĭ sale.

In sfîrșit o foarte drăguță femeĭe.

Ceea ce făcu pe Thomeret să zică în sine:

— Gilbert cred că nu va avea de ce să se plîngă.

Thomeret îĭ expuse scopul vizițeĭ sale, îĭ descrise programul săŭ politic, îĭ explică carĭ eraŭ reformele ce'l tentaŭ dacă arondismentul l'ar trimite în Cameră.

D-na Grantier îl asculta cu un ușor surîs care, tot o dată, dădea fizionomieĭ sale un farmec plăcut.

— Vă voĭ mărturisi, Domnule, zise ea că eu nu mă ocup de loc cu politica. Am din fericire, în capul afacerilor mele, un director onest și inteligent în care am toată încrederea. Lucrătoriĭ meĭ îl cunosc pe el maĭ mult chiar de cît pe mine și maĭ ales cu el, maĭ bine de cît cu mine, ar trebui să vă înțelegețĭ... Voițĭ să mergem spre a'l vedea?

Thomeret acceptă mulțumind.

Eĭ abandonară politica pentru a vorbi de afacerĭ.

In conversația ce o avu cu ea și cu directorul eĭ, Thomeret observă numaĭ de cît, că ea era în curent cu cele maĭ micĭ detaliĭ și că era foarte inteligentă.

(Va urma)

pĭeleĭ să se distingă de aceĭa a femeĭeĭ, a mameĭ.

Dar să nu maĭ facem filozofie şi să trecem la scopul acestuĭ articol. 'Mĭ-am putut procura o lecţiune a „Şcoaleĭ de frumuseţe“ şi vroĭ să v'o comunic şi D-voastră.



„Una dintre condiţiunile cele maĭ importante ale frumuseţeĭ femeĭeĭ, este aceĭa a prezervăreĭ şi conservăreĭ pĭeleĭ. Cele maĭ frumoase trăsăturĭ pot fi desfigurate printr'un teint urît, din contra o pĭele dulce, fină, poate transforma şi face atrăgătoare cele maĭ neregulate trăsăturĭ.

Condiţiunile esenţiale pentru a face teintul frumos sînt: dulceţa, uniformitatea şi fineţa pĭeleĭ. Toate acestea se obţin făcînd masagiĭ feţeĭ.

Aceste masagiĭ fac să dispară zbîrciturile pĭeleĭ, provenite fie din vîrstă, fie prin răul obiceĭ de a tot încreţi fruntea. Prin masagiŭ circulaţiunea sîngeluĭ e accelerată. Aceasta are de urmare o nutrire maĭ regulată a pĭeleĭ, şi face ca ţesătura să fie maĭ proaspătă, maĭ elastică, de o aparenţă maĭ sănătoasă. Acest masagiŭ are un efect vizibil asupra muşchilor.

Masagiul trebuĭe să se facă cu preferinţă de dimineaţă.

Iată cum trebuĭe să procedaţĭ. (A nu se uita că e vorba aci de o lecţie ce se predă unor eleve).

Luaţĭ în vîrful degetelor puţină vaselină. Puneţĭ degetele groase în gropi e ce se află dinapoĭa urechilor. Puneţĭ cele-l'alte degete pe frunte. Treceţĭ cu o presiune uşoară succesiv de la tîmple la urechĭ, readuceţĭ lin degetele pe frunte, şi repetaţĭ această mişcare de 15—20 orĭ. In tot timpul acesta nu deplasaţĭ degetele groase. (fig. I).

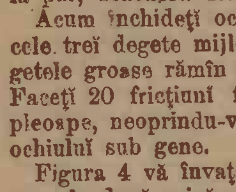


Figura 2-a vă arată cum trebuĭe să puneţĭ mîĭnile pe tîmple, degetele groase dinapoĭa urechilor. 15 pînă la 20 fricţiunĭ trebuĭe să se facă înapoĭ pînă la păr, deasupra urechilor.

Acum închideţĭ ochiĭ (fig. 3). Puneţĭ cele treĭ degete mijlociĭ pe pleoape. Degetele groase rămîn în aceĭaş poziţiune. Faceţĭ 20 fricţiunĭ foarte regulate pe pleoape, neoprindu-vă de cît în colţul ochiuluĭ sub gene.

Figura 4 vă învaţă să puneţĭ mîĭnile pe cele două aripĭ ale nasuluĭ, aşa că degetul arătător să fie plasat în colţul interior al ochiuluĭ. In această mişcare presiunea trebuĭe să fie puţin maĭ tare. 20 de orĭ să treceţĭ pe pleoapa inferioară şi pe deasupra pînă la urechĭ.

Figura 5 arată chipul în care trebuĭesc puse degetele pe vîrful nasuluĭ, pentru a putea face masagiŭ de lăturĭ şi înapoĭ într'acelaş timp, pe cînd degetele ating vîrful urechilor, ĭar degetul cel gros rămîne în aceĭaş poziţiune ca la fig. I.



Zbîrciurile, carĭ încep a se face în genere pe lîngă ochĭ, se îndepărtează foarte uşor prin mijlocul acestuĭ masagiŭ.

De asemenea bărbia dublă se poate îndepărta făcînd masagiul în condiţiunĭ bune. In acest caz degetele groase lucrează (fig. 7) pe cînd cele l'alte degete susţin bărbia. Ultima figură (fig. 8) vă învaţă masagiul muşchilor, obrajilor, masagiŭ ce se face cu degetele micĭ pe cînd degetele groase rămîn fixate dinapoĭa urechilor.

Masagiul feţeĭ trebuĭe să facă parte din toaleta femeĭască. El e maĭ important de cît toate pomezile şi preparatele, fiind-că e maĭ eficace, maĭ puţin dăunător sănătăţeĭ şi de un efect maĭ durabil. .“.

Acestea sînt faptele. Sîntem sigurĭ că acest curs de frumuseţe a interesat pe cititoriĭ noştri, cu atît maĭ mult cu cît el le dă o ideĭe despre „Şcoala frumuseţeĭ“ saŭ cum ĭĭ zic Americaniĭ „University of beauty“.

Trad **Int.**

Atentat la libertatea presei

— Vezi pag. 4-a —

DIN AUZITE

Scuĭpătoarea bulgărească

— ANECDOTĂ —

O dată cică pleacă preşedintele Camereĭ bulgăreştĭ în străinătate să-şĭ caute sănătatea.

Ajungînd la Viena se duce şi el să vază Camera nemţească.

Auzi şi acolo zarvă mare, gălăgie ca şi la Sobrania lor, dar de un lucru se miră el tare: văzuse lîngă tribună o scuĭpătoare.

Ce să fie aĭa? căcĭ pe la eĭ nu se pomenesc ast-fel de lucrurĭ.

Bre în sus, bre în jos... nu putea să-ĭ dea de căpătîĭ.

Intrebă şi el şi află.

Atuncĭ se gîndi să ĭa şi dînsul să ducă la Sofia aşa lucru folositor.

*

Trecu vreme la mijloc. Preşedintele luase două scuĭpătorĭ.

In sfîrşit începu Sobrania.

Intre deputaţiĭ bulgarĭ era unul maĭ cu seamă care avea obiceiŭ de scuĭpa mult cînd vorbea la tribună.

Cînd se urcă el pentru întîĭa oară să vorbească, preşedintele făcu un semn unuĭ servitor.

Servitorul înţelese.

Oratorul începu. Era vorba de un impozit asupra prazuluĭ. După ce spuse cît-va ce spuse, iacă îĭ veni să scuĭpe.

Servitorul pîndea.

Cum îl văzu că vrea să scuĭpe, se repezi cu scuĭpătoarea. Oratorul, cînd o văzu pusă jos în dreapta, se întoarse şi scuĭpă în stînga.

Servitorul se repezi să aducă şi cea-l'altă scuĭpătoare ca să o puĭe la stînga.

Tocmaĭ cînd sosea cu ea, iacă îĭ veni şi deputatuluĭ să scuĭpe iar.

Servitorul gata cu scuĭpătoarea.

Dar deputatul, cînd văzu aşa, o dată se necăji şi se răsti strigînd la el:

— Ia ascultă mă!... Ieĭ aĭa de acolo, or scuĭp în ea!?

Dumitru Stăncescu.

Ediţia de Sîmbătă

Noul prim-ministru spaniol

(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne“)

Saint-Sebastien, 8 August.— Genenalul Azcarraga este numit în mod definitiv ministru preşedinte. Ministerul nu va suferi nicĭ o schimbare.

Ciocnire de vapoare

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne)*

Plymuth, 8 August. — O ciocnire s'a produs între încrucişătorul *Phaeton* şi contra-torpilorul *Thrasher*, care a suferit ovariĭ serioase. Un matelot s'a înecat.

Executarea luĭ Angiollilo

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne)*

Saint-Sebastien, 8 August.— Angiollilo a fost executat la 11 ore de dimineaţă.

Contra anarchiştilor

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne)*

Vergara, 8 August.—Poliţia a arestat pe anarchistul Giussepe Rossi, căutat de poliţiile Franciеĭ, Italieĭ şi Spanieĭ.

Lisabona, 8 August.—Poliţia a arestat pe Italianul Ricci, bănuit că este prietin cu Angiollilo.

Turburările din Constantinopol

(Serviciul teleg. al „Agenţieĭ Romîne“)

Constantinopol, 8 August.—Ierĭ şi alaltă-erĭ s'aŭ făcut arestărĭ multe printre Armenĭ; este temere ca ultimele atentate să nu fie cauza uneĭ seriĭ de măcelurĭ.

D. Cambon a sfătuit pe Izzet bey, venit din partea sultanuluĭ, să ĭa măsurile cele maĭ energice spre a evita măcelurĭ, căcĭ în acest caz s'ar produce complicaţiunĭ serioase.

Cercurile armeneştĭ şi patriarchatul condamnă atentatul. Printre Armenĭ domneşte o mare consternaţie.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Simla, 8 August.—Generalul Blood a ajuns la Galgai fără ca să întîmpine rezistenţă. Ştirile privitoare la răscoala Afrizilor aŭ fost exagerate.

Paris, 8 August. — Raportul primit de ministrul marineĭ asupra accidentuluĭ întîmplat pe bordul luĭ „Bruix“ nu dă nicĭ o cauză care să explice avaria. Mecanicul încrucişătoruluĭ „Bruix“ nu pare răspunzător. „Bruix“ va putea să plece peste treĭ zile.

Sofia, 8 August.— Prinţul Ferdinand, însoţit de D. Stoilow, s'a întors la Sofia, venind din Rusciuk.

Calcuta, 8 August. — „Oficialul“ publică interzicerea de intrare a ziarelor turceştĭ „Sabat“ şi „Malumat“.

Viena, 8 August.—Bilanţul semestrial al luĭ Creditanstalt dă un produs net de 2.408.442 fr.

Berlin, 8 August.— D. de Bulow s'a întors şi a reluat direcţia afacerilor străine.

Copenhaga, 8 August. — „Pothuau“ a trecut după amiazĭ la Kronberg.

ECOURĬ

◆ Pentru premiile societăţeĭ studenţilor în medicină, pe luna Iulie, chestiunea de tratat a fost „Morva“. Comisiunea de judecare fiind compusă din D-niĭ d-r. G. Nanu, St. Beznea şi D. H. Bolescu, preşedintele societăţeĭ a acordat primul premiŭ lucrăreĭ D-luĭ Ion Bruoner, student în anul IV-a de medicină, şi al II-a D-luĭ Stefan Alexiu, student în anul III-a.

INFORMAŢIUNI

Banda neagră

Nouĭ descoperiri

Parchetul, cercetînd cu de-amănuntul actele samsarilor aflate la tribunal, a dat de urmele unor scrisorĭ scrise din provinciĭ, maĭ ales din Moldova, de cea maĭ mare importanţă pentru justiţie, căcĭ în acele scrisorĭ se pomeneşte de primirea uneĭ corespondenţe a samsarilor, carĭ însă nu figurează copiate în copier, conform uzuluĭ comercial. Aşa bunăoară X din Buhuşĭ saŭ din Iaşĭ scrie: *„Răspund la scrisoarea Dv. de la . . . . crt. şi etc.*, pe cît timp în copier nu figurează la acea dată nicĭ o scrisoare. Samsariĭ aŭ ştiut să fie atît de precauţĭ de a evita copiarea scrisorilor carĭ pot fi de un oare-care prejudiţiŭ.

Aceste corespondenţe fiind scrise în mare parte în jargonul ovreesc, D. *rabin A. Taubes*, după cum an anunţat deja, numit din oficiŭ, a şi început traducerea lor.

Măsurile parchetuluĭ

Se ştie că mulţĭ din avocaţiĭ influenţĭ lipsesc din Capitală. Parchetul a luat măsurĭ a accelera lucrările, pentru a evita ast-fel amestecul acestor avocaţĭ.

Nouĭ descinderĭ

Zilele acestea, începînd chiar de mîĭne, se crede că parchetul va face nouĭ descinderĭ pe la diferiţĭ cămătarĭ şi samsarĭ.

La parchet sosesc zilnic denunţurĭ şi parchetul n'a rămas puţin uimit cînd a văzut că mulţĭ din porecliţiĭ bancherĭ se ocupă cu afacerĭ veroase.

Samsarĭ şi cămătarĭ funcţionarĭ

Mulţĭ din funcţionariĭ superiorĭ aĭ cîtor-va marĭ case de bancă se ocupă cu samsarlîc şi camătă. Ast-fel s'a dovedit că aceştia, carĭ cunosc maĭ bine situaţia unuĭ comerciant, —căcĭ poliţele din străinătate vin la aceste băncĭ spre încasare—aŭ lucrat în comun acord cu banda Şapira et Comp., avansînd banĭ şi împărţind supra-quotă în dauna creditorilor din străinătate.

Expulzărĭ

S'aŭ luat măsurĭ ca toţĭ samsariĭ, după ce 'şĭ vor face osînda, să fie expulzaţĭ.

Aceasta ar fi o grea lovitură pentru dînşiĭ, de oare-ce creditoriĭ-fabricanţiĭ din Austro-Ungaria, Franţa şi maĭ ales din Germania, carĭ aŭ sindicatele lor, aŭ decis a pune mîna pe dînşiĭ din moment ce vr'unul din aceştĭ indivizĭ îşĭ va face apariţia în aceste state.

Măsura luată este bazată pe faptul că „banda neagră“, luînd supra-quotă, lucra escrocînd şi pe creditoriĭ din străinătate.

Schepsis.

D. Eugen Carada, directorul Bănceĭ Naţionale şi şeful oculteĭ, a plecat la Govora unde va sta o lună de zile.

Guvernul dezminte ştirea cum că D Cantacuzino, ministrul de finanţe, ar fi plecat în străinătate pentru a contracta la Berlin un noŭ şi însemnat împrumut.

Ministerul de războiŭ a mutat la Focşanĭ bateria de artilerie din Tulcea, al căreia comandant era D. căpitan Orleanu.

Relativ la cele publicate cum că la şcoala de aplicaţie ar fi avut loc o mică altercaţie între doĭ ofiţerĭ, D. căpitan M. ne declară cum că o ast-fel de altercaţie n'a avut loc în curtea şcoaleĭ de aplicaţie.

Taxele directe, introduse pentru transporturĭ de mărfurĭ de tot felul în vagoane complecte, expediate de la Buchs Eger, Passau, Oderberg, Viena St. E. G. şi Viena K. F. N. B. la Burdujenĭ şi publicate în „Monitorul Oficial“ cu No. 80 din 11 (23) Iulie a. c., se abrogă la 19 August cr.

Din sorginte autorizată aflăm că ministerul de războiŭ a ordonat concentrarea pentru Septembrie a contingentelor 1895 96 şi 97.

Această concentrare se face în vederea viziteĭ pe care se crede că o va face împăratul Wilhelm regeluĭ Carol.

„Tribuna“ publică următorul incident care s'a întîmplat la Giurgiŭ cu ocazia plecăreĭ prinţuluĭ Ferdinand în Bulgaria:

„La Giurgiu se comentează mult faptul că principele Ferdinand a refuzat să fie condus de vaporul ce autorităţile romîne i-l'aŭ pus la dispoziţie, preferînd să treacă Dunărea cu un vapor bulgăresc. Se pregătise vaporul „Carol“, unul din cele maĭ frumoase bastimente ale flotileĭ romîne. Pînă şi azĭ se întreabă publicul de ce oare principele Ferdinand a refuzat aceasta şi nimenĭ nu poate găsi răspunsul“.

D. Stefan Teodoroff, ajutor de primar al oraşuluĭ Tulcea, a fost dat în judecată de procurorul tribunaluluĭ din acel oraş pentru grave neregularităţĭ în actele stăreĭ civile.

Procesul se va judeca la 19 Septembrie.

D. inspector veterinar Stancovicĭ a plecat în judeţul Covurluĭ pentru a studia şi constata cauzele ivireĭ uneĭ grave epidemiĭ anume „hemo-globinuria“, printre vitele din acel judeţ.

Tot în acest scop a plecat şi D. Locusteanu la Constanţa.

Decedatul Ion Rădulescu, proprietar din Capitală, a lăsat prin testament primărieĭ Capitaleĭ 3 imobile, cu condiţie ca unul să fie transformat în local de şcoală, iar din venitul celor-l'alte două să se întreţie şcoala şi să se îmbrace copiiĭ săracĭ.

Doamna Eufrosina Caradja a donat comuneĭ rurale Grumăzeştĭ, din judeţul Neamţ, 40 prăjinĭ pămînt spre a se clădi pe el un local de şcoală.

D. Ferichide, ministrul de interne, în urma unuĭ raport al D-luĭ Neniţescu, prefectul judeţuluĭ Tulcea, a destituit telegrafic din consiliul judeţian pe D. O. Caravias, pentru că a insultat pe primarul oraşuluĭ.

In locul săŭ a fost numit D. I. Nicolaŭ.

Conflictul austro-bulgar

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne)*

Acum 5 zile am anunţat prin „Adevĕrul“ că doctorul Stanciow, agentul diplomatic al Bulgarieĭ la Petersburg, a trecut prin Bucureştĭ mergînd la Viena, pentru a mijloci acolo aplanarea conflictuluĭ austro-bulgar

Ştirea aceasta a noastră e confirmată astăzĭ de următoarea telegramă a „Agenţieĭ Romîne„:

Viena, 8 August. — Doctorul Stanciow, agent diplomatic al Bulgarieĭ la Petersburg, acreditat maĭ nainte în aceeaşĭ calitate la Viena, a sosit acĭ venind din Rusciuc.

După *Noua Presă Liberă*, sosirea sa ar fi în legătură cu neînţelegerile ce există între cabinetele din Sofia şi din Viena.

Joĭ după amiază a deraiat un tren de marfă între gara Muftiu şi Silistraru. Maĭ multe vagoane aŭ fost sfărîmate şi aruncate unul peste altul. Conductorul trenuluĭ, care era pe punctul de a fi strivit, a scăpat aruncîndu-se de pe vagon.

Pe cînd trenul care a plecat Joĭ seară din Bucureştĭ la 6.20 p. m. spre Galaţĭ a ajuns în dreptul trenuluĭ deraiat, unul din vagoanele acestuia s'a izbit de unul din vagoanele răsturnate. Izbirea a fost aşa de puternică ca pentru un moment călătoriĭ se crezură pierduţĭ; vagonul a început o virii, geamurile se sparseră şi săreaŭ în toate părţile, lumea începuse a fugi şi nu ştia pe unde să fugă.

In cele din urmă, trenul s'a oprit la timp şi fără să se maĭ întîmple vre'un alt accident. A fost nevoĭe numaĭ să se părăsească un vagon de cl. III, iar pasageriĭ din acest vagon să fie îngrămădiţĭ în cl. I şi II.

Ştefan Şuţu, fost ajutor de primar şi director al accizelor, care este internat la Văcăreştĭ, a fost grav bolnav zilele trecute, aşa că s'a răspîndit şi zvonul că ar fi murit. Astă-zĭ însă starea bolnavuluĭ s'a îmbunătăţit, aşa că e în afară de orĭ-ce primejdie.

D. Lindley a cerut comuneĭ Iaşĭ să intervie pe lîngă consulul rusesc pentru eliberarea unuĭ permis, în virtutea căruĭa D-niĭ Lindley, Aird şi Petrazzoli să fie liberĭ de a călători prin Basarabia între Liptenĭ-Unghenĭ şi Foleştĭ-Bălţĭ.

Cererea inginereluĭ Lindley este motivată pe faptul că are de studiat succesiunea păturilor geologice şi a straturilor aquifere şi că straturile noastre din regiunea Prutuluĭ nu sînt de cît o prelungire a păturilor basarabene.

In ziua de 8 August s'a transportat spitaluluĭ izraelit din Iaşĭ un lucrător de la C. F. R., anume Aizig Pascal Şvartz, care, scoţînd capul pe fereastra unuĭ vagon în timp ce trenul trecea pe podul de pe apa Bîrladuluĭ, a fost grav rănit la cap de un alt tren încărcat cu lemne care trecea pe şina a doua.

Ordonanţa D-luĭ Caton Lecca cu privire la clopotele bicicliştilor a început să dea roade. Maĭ mulţĭ tinerĭ bicicliştĭ aŭ fost opriţĭ în calea Victorieĭ de către sergenţiĭ de stradă şi după ce aŭ fost lovişĭ aŭ fost conduşĭ împreună la poliţie.

Unul dintre aceştĭ sergenţĭ bătăuşĭ este şi cel cu No. 76 postat la poarta poliţieĭ.

Ceea ce am prevăzut dar s'a întîmplat: ordonanţa D-luĭ Lecca a dat ocazie sergenţilor de stradă să înjure şi să lovească pe tineriĭ bicicliştĭ.

Dar nu numaĭ atît, căcĭ ordonanţa este aplicată numaĭ acelor bicicliştĭ carĭ nu se bucură de o poziţiune înaltă în societate. Ceĭ bogaţĭ trec fără clopot nesupăraţĭ de nimenĭ pe calea Victorieĭ, pe cînd oamenii maĭ săracĭ carĭ se dedaŭ sportuluĭ biciclist plătesc globa.

Starea Capitaleĭ

De mulţĭ anĭ Capitala n'a maĭ fost în starea de murdărie în care se află acum.

Atragem în deosebĭ atenţiunea asupra locurilor virane. Şi nu vorbim de străzile îndepărtate, ci de bulevard şi calea Victorieĭ.

In poziţia cea maĭ centrală, la Episcopie, e un loc viran care face colţul căieĭ Victoria cu str. Franklin. Rugăm pe D. primar să treacă pe acolo. Nu poate să fie un focar maĭ infecţios. Toate murdăriile se depun pe acel loc şi mirosul pe care îl exală acel maidan e ameţitor.

•

Pe bulevard, lîngă primărie, locul Eforieĭ este în aceeaşĭ stare. Pentru ce nu se ĭaŭ măsurĭ de către ceĭ de la primărie ca să se desfiinţeze aceste focare de infecţie.

Bine, să facă politică, dar să-şĭ maĭ vadă şi de administraţie ceĭ de la primărie?

Există un regulament care prevede o serie de măsurĭ pentru asigurarea salubrităţeĭ publice.

Pentru ce nu se aplică aceste măsurĭ?

Maĭ întîĭ pentru ce nu se impune proprietarilor locurilor virane să-şĭ împrejmuĭască locurile, ast-fel ca să nu se maĭ poată pătrunde înăuntru şi depune murdăriĭ?

•

Dar din lucrurĭ şi maĭ neînsemnate se poate vedea ce puţin îşĭ bat capul ceĭ de la primărie ca să îngrijească de curăţenia oraşuluĭ.

In grădina Episcopieĭ, în faţa Ateneuluĭ, s'aŭ făcut două gropĭ; aci se adună apa de cîte orĭ stropesc grădi-

---

FOIŢA ZIAR. ADEVĔRUL“

17

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea întîĭa

AFACERE CLASATA

CAP. IX

Hîrtiĭ vechĭ, Gazete vechĭ.

— „Dacă crima este evidentă, cum nu s'a descoperit culpabilul? Dacă el e descoperit, de ce n'a fost încă arestat? Şi, dacă el e arestat, pentru ce nu'ĭ încă pedepsit?

F

Declaraţiunĭ şi mărturisirĭ

Extras dintr'un dosar conţinînd cincĭ numere

Prefectura de poliţie

2° Divisiune. — 2° Biroŭ

No. 1

Bourguignon (Constance) zisă şi *Fata aeruluĭ*, care se pretinde artistă dramatică şi în realitate dansatoare retribuită de diferite balurĭ publice,

Confirmă conversaţia ţinută la Mabille, la 13 curent seara, de către fata Suzana Bloch şi raportată de jurnalul *la Marseillaise*.

A văzut pe Suzana Bloch plecînd cu fata Olimpia Mignard şi un particular pe care nu-l cunoaşte.

Adaugă că fata Bloch, n'avea nevoĭe să se mărite, de oare ce avea clienţĭ serioşĭ.

No. 2

Chevassus (Eleonore), făcînd să se chieme Vicontesa de Belleville, fără profesiune.

Aceeaşĭ depoziţie ca şi precedenta. Cunoaşte pe Tulusian, căcĭ îl întîlnise de maĭ multe orĭ cu fata Bloch. Dă semnalmentele următoare:

Statură mijlocie, tenul palid, barba şi părul negru, accent meridional foarte pronunţat.

No. 3

Colomyés (Trophime), vizitul la Compania micilor trăsurĭ.

A dus, la 13, între un-spre zece ore şi miezul nopţeĭ, de la porta Mebille, treĭ persoane — din care două dame care l'a făcut să se urce Champs-Elisees, să întoarne la dreapta pe piaţa Etoile, să urmeze bulevardele esterioare şi să reintre în Paris prin vechea barieră a *Martirilor*.

Inaintea bereriеĭ cu acest nume una din dame se scobori şi se întîlni cu un consumator, care părea că o aşteaptă.

A condus în fine pe Domnul şi Doamna care maĭ rămaseră, la N. 24 strada Lamartine, unde intrară amîndoĭ. Damana a plătit cursa, ne dînd de cît zece banĭ pe de asupra.

Domnul avea aierul că e de la ţară: Coloniyés nu putea să se înşele în această privinţă, fiind el însuşĭ de la ţară.

Pe cînd se scobora din trăsură avea în gură o ţigară, care nu părea a fi de la regie, se vedea că o găsiea bună avea cenuşe foarte albă şi pare că voia s'o fumeze pînă la sfîrşit.

Note. — Această cenuşă se aproĭe cu cea găsită în scrumieră, la fata Bloch.

No. 4

Florentin (Isidore) proprietar girant al hoteluluĭ (mobilat) de Solferino, strada Pigalle:

Declară că fata Mignard, locatara sa, n'a petrecut la ea noaptea de 13 către 14, ceea ce de altfel nu l'a mirat, această fată avînd obiceiul de a dormi afară.

Că s'a reîntors a casă, la 14, între cincĭ şi şase ore dimineaţa:

Că şi-a făcut geamantanul în cea maĭ mare grabă, că a trimes să-ĭ aducă o trăsură, pretextînd că o mamă bolnavă o chiamă lîngă ea în provincie;

Florentin nu s'a neliniştit de această plecare precipitată această fată ne datorîndu-ĭ nimic.

Era chiar satisfăcut de această plecare, pentru că ea îĭ compromitea casa şi că obiceiul săŭ urît, împedica persoanele oneste de a frecuenta pe ceĭ alţĭ locatarĭ aĭ stabilimentuluĭ.

(A se consulta piesa anaxată maĭ jos)

Copia — 11,634

Mignard (Olymp), de 24 anĭ, născută la Paris, fată de legionar. Elevă a caseĭ imperiale de la Saint-Denis. Fostă sub directoare în maĭ multe pensionate, de unde fusese concediată pentru indelicateţă şi rea purtare. Foarte instruită. Frumoasă scriitoare. Vorbeşte bine limba engleză şi germană. Foarte de ispravă. Trece ca aducînd serviciŭ administraţiuneĭ, periculoasă. Trebuie supraveghiată şi menajată în acelaşĭ timp.

No. 5

Chardin (Joseph) vizitiŭ la compania Urbaine:

A condus pe fata Mignard de la otel Solferino la gara de Nord, unde a ajuns la şapte ore precis.

Nu ştie nimic altce-va.

Resumat

Inspector No. 3:

Tulusianul a comis crima şi fata Olimpia Mignard este fără îndoĭală complicea sa.

Aceasta era una din amicele Suzaneĭ Bloch, care recursese de maĭ multe orĭ la scrierea sa pentru a corespunde cu persoanele cu carĭ avea interese.

Ea trebuĭa să ştie despre vărsămîntul de şase-zecĭ miĭ francĭ făcut de bancherul D... Ea trebuĭa să ştie chiar locul unde Suzana păstra acea sumă, precum şi bijuteriile şi alte valorĭ ale sale.

Nu maĭ e nicĭ o îndoĭală că ea a furnizat Tulusianuluĭ toate indicaţiunile pentru a comite furtul E s'aŭ întîlnit apoĭ la un loc hotărît de maĭ înainte, aŭ împărţit prada. şi apoĭ s'aŭ despărţit mergînd fie-care unde a voit.

Fata Mignard a luat, la gara de Nord, expresul de şapte ore şi treĭ sferturĭ de dimineaţa pentru Bruxelles.

Ea a trebuit decĭ să ajungă în acest oraş la unu şi cincĭ-zecĭ şi opt minute seara.

Inspector com. de cercetare.

Vigneau

„Nota pe margine, cu creĭon roşu:

„Luaţĭ măsurĭ. Urgent“.

Altă notă, cu cerneală, de de subt:

„ Să se trimită inspectorul Vigneau la Bruxelles, unde va face tot posibilul pentru a găsi pe fata Mignard.“

Raport

Inspector No. 17

„In conformitate cu instrucţiunile primite, m'am transportat la hotel Gironde, strada Notre-Dame-des-Victoires, unde am relavat în carnetul poliţieĭ menţiunea care urmează, deja semnalată în listele *Inspectoruluĭ caselor mobilate* din cuartier.

„De la Peynede (Georges), doctor în medicină — treĭ zecĭ anĭ — născut şi domiciliat la Toulouse— sosind în Paris — cu nişte cărţĭ. — Intrat la 3 Maĭ.— Eşit la 14 Iunie

(Va urma)

narii și ast-fel circularea prin acea parte a grădinei e aproape imposibilă.

Ce lucru mare era să se toarne acolo o căruță de nisip? Fără îndoială lucru de nimic, dar trebue să se ocupe cine-va.

*

Alta.

La capătul căleĭ Victoria, în fața chioscului în care se face slujba religioasă la Bobotează, se află un loc viran, locul pe care se afla o biserică. Ulucele carĭ îngrădesc acest loc amenință să cadă, de maĭ mult timp nu s'a luat nicĭ o măsură. Intr'o bună dimineață putem auzi că ulucele acelea aŭ strivit un copil, etc.

Sînt lucrurĭ micĭ acestea, așa este, dar tocmaĭ neglijarea lucrurilor ce se pot face fără cheltuială și fără batae de cap dovedește că ceĭ de la primărie nu se sinchisesc de loc să-șĭ facă datoria.

Rep.

Din cauză că D. Ganes, primarul orașuluĭ Iașĭ, a înștiințat administrația comuneĭ Iașĭ că nu va putea sosi în oraș de cît pînă Marțĭ, convocarea consiliuluĭ comunal s'a hotărît pe Mercurĭ 13 August.

Conform nouluĭ regulament al școalelor primare întocmit de D. Poni, se știe că eleviĭ pregătițĭ în particular nu se puteaŭ prezenta la examen la școalele statuluĭ de cît în Iunie.

Foarte multe petițiĭ aŭ fost adresate actualuluĭ ministru de instrucțiune din partea părinților elevilor pregătițĭ în particular, cerînd să se permită elevilor corigențĭ examinarea în Septembrie.

Ca urmare a acestor cererĭ D. Haret a înștiințat revizoratele școlare că eleviĭ pregătițĭ în particular se pot prezenta la examen în Septembrie.

D. Djuvara, ministrul de justiție, a sosit erĭ în Capitală venind cu trenul de Vîrciorova.

D. G. Metaxa, primarul comuneĭ urbane T. Ocna, județul Bacău, a încetat din viață.

D-l Caputineanu, secretarul general al ministeruluĭ lucrărilor publice, se ocupă actualmente cu facerea unuĭ proiect de lege după care întreținerea drumurilor județene și comunale va trece în serviciul statuluĭ.

REPORTAGIU

Din Capitală

Erĭ, pe la orele 9 dimineața, sergentul Mateĭ Laiculescu, care era de serviciŭ la secția 10 din strada Polonă 242, a împușcat din imprudență la brațul sting pe tînărul Mișu Buiangiu student, care locuește într'aceașĭ curte.

Pacientul a fost transportat la spitalul Filantropia.

Din chiar declarațiile tînăruluĭ Buiangiu reiese vinovăția sergentuluĭ.

Luĭ Sebu Neculaĭ, 16 anĭ, lucrător la fabrica de mobile a D-luĭ Stiefler din calea Rahoveĭ 254, o rindea purtată de forța motrice i-a retezat degetul arătător de la mîna dreaptă.

Cazul nu e grav, de oare-ce tînărul lucrător s'a dus singur la spitalul Brîncovenesc unde a fost pansat pentru a-șĭ relua în urmă lucrul.

Individul Cănuță Rădulescu, implicat în maĭ multe furturĭ, a fost prins și arestat la secția 8, de unde aseară a evadat spărgînd zidul magazieĭ ce servește de arest.

Cănuță a fost prins în astă noapte de agențiĭ polițieĭ de siguranță a Capitaleĭ, carĭ 'l-aŭ depus în arestul prefectureĭ.

Din țară

Zilele trecute individul Ion Poplștenel, supus austro-ungar și lucrător în Giurgiŭ, s'a aruncat într'un puț din curtea uneĭ cîrciume și aceasta din cauză că cîrciumarul n'a maĭ voit să'ĭ servească vin să bea.

El a fost scos a doua zi mort din puț.

Memoriul revoluționarilor armenĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Constantinol, 9 August.—Toțĭ ambasadoriĭ aŭ primit prin poștele străine la Constantinopol niște memoriĭ redigiate în franțuzește și armenește din partea comitetuluĭ central din Constantinopol al federațiuneĭ revoluționare armene. Aceste memoriĭ expun că toate proiectele de reforme fiind rămase literă moartă, existența Armenilor carĭ nu doresc de cît libertatea și drepturile publice, devenind netolerabilă, s'a dat semnalul uneĭ redeșteptărĭ care nu este de cît începutul unor acte teribile ce se vor petrece maĭ tîrziŭ.

In cercurile diplomatice se crede că Armeniĭ îșĭ fac răŭ lor înșile prin atentatele lor, pierd simpatiile ce'șĭ cîștigaseră și împiedică realizarea reformelor.

Evacuarea Tesalieĭ

(Serviciul telegr. al „Agențieĭ Romîne")

Atena, 9 August.—Propunerea Englitereĭ asupra evacuăreĭ Tesalieĭ, înainte de plata indemnitățiĭ de rezbel, face să se spere că articolul 6 al tratatuluĭ de pace va fi redigiat în acest sens.

Ziarele speră că puterile vor primi această propunere care va înlesni Grecieĭ gestiunea sa economică și îĭ va permite să găsească maĭ ușor fondurĭ pentru plata indemnitățiĭ de rezbel.

Conferința de mîine se consideră ca foarte importantă, avînd în vedere insistența Englitereĭ de a face să se adopte propunerea sa.

Constantinopol, 9 August. — Mîine dimineață va fi o întrunire a ambasadorilor; după amiazĭ se va ține o conferință la Tophane.

Ultime informațiunĭ

Atentat la libertatea preseĭ

Primim o scrisoare din partea redacțieĭ ziaruluĭ bulgar „Otsiv" din Sofia, prin care ni se arată că, odată cu vizita prințuluĭ Bulgarieĭ la Sinaia și pînă astă-zĭ, acest ziar e fost oprit la oficiurile poștale din Romînia și înapoiat redacțieĭ la Sofia, avînd pe bandă scris: „se refuză".

De asemenea ziarul „Otsiv" a fost oprit de a maĭ intra în Dobrogea, ĭar toate foile carĭ sosesc la oficiurile poștale de acolo sînt înapoiate la Sofia.

*

Cu toate că ziarul bulgar „Otsiv" a avut în tot d'auna o atitudine ostilă Romînieĭ, nu ne putem însă opri de a nu protesta în contra măsureĭ absolut arbitrare pe care guvernul nostru a găsit de cuviință s'o ĭa față de ziarul bulgar.

La noĭ libertatea preseĭ este garantată prin Constituție și guvernul n'are dreptul să se atingă de nicĭ un ziar, fie el romînesc orĭ străin.

Guvernul crede că va împiedeca mișcarea bulgară din Dobrogea prin aceea că va opri intrarea în țară a uneĭ foițe ca „Otsiv". Se înșală însă amar. Nu prin astfel de mijloace, nu lovind în libertatea preseĭ se vor astîmpăra Bulgariĭ din Dobrogea. Acolo trebuiesc luate măsurĭ cu totul altele de cît confiscarea ziarelor bulgărești.

*

In această privință să ne servească de pildă Transilvania. Acolo Unguriĭ confiscă de anĭ toate scrierile anti-maghiare, Romîniĭ sînt persecutațĭ în modul cel maĭ barbar și totușĭ eĭ luptă înainte.

Răŭ face dar guvernul că în chestia Dobrogeĭ îșĭ ĭa esemple de la Ungurĭ, și ar fi de dorit ca D-niĭ miniștriĭ să se gîndească maĭ matur înainte de a lua niște măsurĭ carĭ, în loc să îmbunătățească, vor înăspri maĭ mult situația în Dobrogea.

M.

Fostul mitropolit Ghenadie a fost la Cîmpina unde a stat zece zile la D. B. P. Hasdeu și a sfințit monumentalul castel „Iulia Hasdeu".

Licitația întreprindereĭ lucrărilor pentru alimentarea orașuluĭ Botoșanĭ cu apă a fost contestată la ministerul de interne pentru viciĭ de formă.

In cursul săptămîneĭ viitoare va fi convocat consiliul comuneĭ Roșiorĭ de Vede pentru a alege un noŭ primar în locul D-luĭ Mănciulescu care, după cum se știe, a fost revocat.

La ministerul de instrucție s'a întocmit tabloul de nouile numirĭ ce s'aŭ făcut pe ziua de 1 Septembrie în învățămîntul primar.

Aŭ fost numite 80 de persoane din cele 120 cîte aŭ absolvit cu diploma școalele normale de institutorĭ și institutoare.

Pentru cele rămase pe din afară se vor crea, dacă va fi cu putință, catedre divizionare.

Criza din Bulgaria

Din Sofia ni se telegrafiază că în cercurile politice de acolo se dă ca sigură o remaniare ministerială, în senzul ca D. Dr. Stoiloff să treacă la interne, ĭar ministerul de externe să fie dat D-luĭ Dr. Stancioff, agentul diplomatic al Bulgarieĭ la Petersburg.

*

Cît privește pe D. Gheșoff, D-sa și-ar fi dat irevocabil demisia din cauza multiplelor D-sale ocupațiunĭ la București. In locul D-luĭ Gheșoff va fi numit ministru de finanțe D. Christea Ivanoff, deputatul Rasciukuluĭ.

Cu această remaniare prințul speră să poată împăca pe Austriacĭ.

V.

D. Deroussi, bancher și fost cenzor la Banca Națională, a încetat din viață la Milan.

Georgescu-vitriol va fi adus în curînd în București și internat la ospiciul de nebunĭ de la Mărcuța.

La 16 August se va ține la școala militară din Capitală un noŭ examen pentru admiterea de elevĭ în acea școală.

In urma uneĭ hotărîrĭ a serviciuluĭ de salubritate al Capitaleĭ, o comisiune compusă dintr'un architect, un medic și un comisar comunal, a început erĭ inspectarea tutulor hotelurilor din Capitală pentru a constata starea lor higienică.

Un mare bancher arestat

Un prieten al nostru, sosind aseară, din Focșanĭ, ne relatează că parchetul de Putna a arestat ierĭ pe marele bancher din Focșanĭ W. Scheier pentru că împreună cu samsarul Șapira a luat supra quote de la maĭ mulțĭ neguțătorĭ căzuțĭ în stare de faliment.

Un alt bancher din Focșanĭ D. Streitzca a părăsit orașul trecînd granița, de teamă ca să nu fie și el arestat ca complice în pungășiile luĭ Șapira.

De asemenea a părăsit Capitala plecînd în străinătate cămătarul Goldwurm. Acesta a declarat, înainte de apleca, unuĭ prieten al săŭ că nu se va întoarce în țară pînă ce nu se va sfîrși instrucția în afacerea samsarilor, de oare-ce nicĭ un bancher nu maĭ este sigur în țară.

Neapărat, cînd bancherul este un Goldwurm!

Erĭ s'a terminat concursul pentru oficianțiĭ superiorĭ aĭ poștelor și telegrafelor.

Rezultatul se va da săptămîna viitoare.

Camera de comerț din Iașĭ a cerut ministeruluĭ de domeniĭ să modifice legea de încuragiare a industrieĭ naționale, în senzul că fabricile, carĭ vor încheia între ele cartele pentru fixarea prețurilor mărfeĭ, să piardă dreptul de a se maĭ bucura de avantagiile legeĭ.

Parchetul a luat dispozițiunea ca toate scrisorile ce sosesc la poștă pentru samsarĭ Șapira, Levy, Weintraub și Grünberg, să fie confiscate și remise D-luĭ judecător de instrucție Vasiliu.

Cu acest mijloc parchetul speră să poată împedica pentru moment pe samsarĭ să maĭ facă manipulărĭ cu comercianțiĭ din țară și din străinătate.

Una din secțiunile topografice ale mareluĭ stat-major a plecat la Sinaia, sub conducerea D-luĭ căpitan Minovicĭ, pentru a începe operațiunile topografice pe valea Prahoveĭ.

Prințul Ferdinand va petrece ĭarna în insula Vight saŭ în Malta.

Din misterele Bucureștilor

Muma și fata.—Cum aŭ venit în Romînia.— In casa clandestină.— Boala.— Asociația. Fuga din București.

A treia victimă a asociațieĭ Pepi Rapaport et Comp. se numește Ilonca și e de loc din Brașov. Această fată n'are de cît 13 anĭ, e fiica uneĭ servitoare și 'ĭ de-o frumusețe uimitoare. E de statură potrivită, și prea dezvoltată pentru vîrsta eĭ, așa că, dacă te-aĭ lua nu maĭ după aparență, ĭ-aĭ da o vîrstă mult maĭ mare de cît aceea pe care o are în realitate. E blondă și are un ten care vezĭ că nu poate fi de cît de copil; ochiĭ îĭ sînt marĭ și aŭ culoarea albastru deschis. Părul bogat foarte lung de culoarea spicului.

Această copilă a fost adusă în Romînia, împreună cu muma eĭ acum doĭ anĭ, de către Amalia Hirsch.

După cum se vede, Ilonca nu avea maĭ mult de 11 anĭ cînd a venit în București.

Cît va timp muma și copila aŭ stat împreună la Amalia Hirsch,—cea d'întîĭ ca servitoare, iar cea de a doua învăța lucrul de mînă de la alte fete carĭ se aflaŭ acolo.

Căcĭ, trebuie să se știe, casa de prostituție a Amalieĭ Hirsch trecea ca atelier de confecțiunĭ, așa că, după înșișĭ declarațiile ambelor proxenete, eraŭ mulțĭ din soțĭ carĭ îșĭ aduceaŭ singurĭ soțiile în această casă, fiind sigurĭ că le aduc să 'șĭ încerce comandele, și pe cînd soțul aștepta cu echipagiul la poartă, soția ingrată îĭ fabrica o pereche de urechĭ maĭ marĭ ca de catîr.

Nu trecu însă mult timp de la venirea acestor două femeĭ în casa clandestină și Amalia Hirsch zise mumeĭ Iloncăĭ că, cu toată părerea de răŭ, e silită să o congedieze, de oare-ce copila eĭ nu lucrează nimic, din cauză că 'șĭ perde timpul stînd împreună și palavragind.

Mama nu se supără de loc și hotărîtă să plece, rugă pe ambele proxenete să 'ĭ caute un loc de servitoare în vre'o curte boerească, ĭar pe Ilonca s'o țină la ele, dorința eĭ fiind să facă din fiica sa o lucrătoare bună și onestă.

Peste vre-o două zile ea fu și plasată ca servitoare, iar Ilonca rămase singură în casa mediatoarelor Pepi Rapaport—Hirsch. Atîta fu de-ajuns pentru ca asociația să 'șĭ pună în aplicare planul ce'l proiectase cu privire la fetița pe care o aveaŭ în mîinĭ.

In adevăr, în chiar seara aceleiașĭ zile, Ilonca fu vîndută în schimbul sumeĭ de 400 leĭ unuĭ individ anume M... S... care face parte din societatea bucureșteană zisă aleasă și e însurat.

De acĭ nainte, cu toate că fata nu avea maĭ mult de 11 anĭ, mizerabilele mediatoare îșĭ urmară comerciul cu ea fără pic de sfială orĭ temere.

*

Se întîmplă însă că Ilonca se îmbolnăvește. Atuncĭ e silită să părăsească pe patroanele eĭ și să se ducă la mumă-sa care, cu ocazia asta putu să afle ce se petrecea cu fiica eĭ în așa zisa casă de croitorie.

Intrebată fiind de către mama eĭ pentru ce n'a mărturisit faptul de îndată ce s'a petrecut, Ilonca răspunse că, deșteptîndu-se într'o dimineață și văzînd halul în care se afla, a început să se bocească, dar că fu amenințată de Amalia Hirsch că, de va mărturisi ceva, va fi denunțată că a avut relațiunĭ cu soțul eĭ Leopold. In același timp i s'aŭ dat explicațiunĭ asupra gravitățeĭ pretinsuluĭ adulter și i s'a spus că poate fi condamnată la 5 anĭ închisoare pentru acest fapt.

Copila, îngrozită de amenințare și crezînd într'adevăr că Leopold Hirsch e mișelul care o violase, de oare ce acesta primea cu multă resemnare impunările soțieĭ sale, fu silită să suporte bestialitățile clienților caseĭ și să'șĭ tacă rușinea, pînă cînd muma eĭ a putut fi orientată de cele ce se petreceaŭ cu fiica eĭ, după felul boaleĭ de care suferea aceasta.

*

Asociația în chestie însă știu ce să facă pentru ca să înlăture o denunțare și din partea mumeĭ Iloncăĭ.

Biata femeie fu amenințată, la rîndul eĭ, că de va denunța cazul, atît ea cît și fiică sa vor fi arestate din pricină că se găsesc în Romînia fără pașapoarte. In același timp proxenetele Pepi Rapaport și Amalia Hirsch acuzară pe Ilonca,— cea d'întîĭ că a fost furată de cîte-va bijuteriĭ, iar cea de a doua că soțul eĭ Leopold i-a fost amant.

Cîte-va săptămînĭ în urmă Ilonca, ne maĭ putind suporta brutalitățile la carĭ era supusă, se hotărî, împreună cu muma eĭ, să fugă din București, ceea ce și făcură.

Ele se află în serviciŭ la Sinaia Rapaport-Hirsch însă, aflînd locul unde aceste două nenorocite victime se refugiaseră, începură a le urmări și eraŭ pe cale să le execute dacă, din fericire pentru sărmanele nenorocite, n'ar fi fost arestate.

Gr. F.

Curtea prințuluĭ Bulgarieĭ

Sub acest titlu ziarul Berliner Tageblatt publică următoarele amănunte:

„Ferdinand de Bulgaria ar putea fi desemnat ca cea maĭ comică figură dintre monarchiĭ europenĭ, dacă faptele sîngeroase, ce se comit în jurul luĭ, nu ar arunca asupra luĭ o aureolă sîngeroasă și grotescă. Din societatea ce 'l înconjoară, nimenĭ, începînd de la primul săŭ consilier și pînă la cea din urmă cîntăreață din șantanurile Sofieĭ, nu e sigur de existența sa. Cine sînt actualiĭ consilierĭ intimĭ aĭ prințuluĭ? Origina lor nu trebuie cercetată, fiind că se poate ușor să daĭ peste asasinĭ și pungașĭ ordinarĭ. Să lăsăm decĭ părințiĭ să se odihnească în pace și să cercetăm personagiile de frunte carĭ formează anturajul prințuluĭ.

*

Pînă maĭ dăunăzĭ era în capul personaluluĭ curțeĭ sale un aristocrat francez, un conte de Forras tare în heraldică, mîndru ca un hidalgo spaniol, dar neînțelegînd nicĭ o vorbă bulgărească. El trebuia să se îngrijească de partea exterioară, de curte. Era un aprig catolic și nu întîrzia nicĭ odată leturghia. Acestea sînt meritele sale față de Bulgaria. El a fost îndepărtat, și în locul săŭ a venit un tînăr conte francez, plin de viață, contele Bourboulon, un tînăr de aceĭa carĭ se găsesc cu duzina în saloanele pariziene.

Un bun băiat, vorbește frumos franțuzește, e un elegant cavaler, un bun actor și e credincios luĭ Dumnezeŭ și principeluĭ.

*

„Ca reprezentantă principală funcționa pînă după însurătoarea prințuluĭ o contesă Grenand. Aceasta s'a măritat cu un favorit al prințuluĭ, cu D-rul Stancioff, actualul agent diplomatic al Bulgarieĭ la Petersburg. Incapacitatea luĭ Stancioff e recunoscută nu numaĭ de poporul bulgar, dar și de diplomațiĭ carĭ aŭ lucrat cu el în cestiunea tratatuluĭ comercial austro-bulgar. D-rul Leverkuehn, șeful bibliotecеĭ și al grădineĭ zoologice, e un om cum se cade, dar nu se poate amesteca în politică. In politică se amestecă oamenĭ ca Boiceff saŭ Novelicĭ, saŭ ca funcționarul poștal Zlatareff, pe carĭ principele îĭ poftește în tot d'a-una la masă. Maĭ trebuie adăogat Avradaljeff, șeful polițieĭ secrete, și vețĭ avea tabloul complect al oamenilor marĭ aĭ Bulgarieĭ".

*

Dintre obiceiurile ridicole introduse de Ferdinand la curtea sa „Berliner-Tageblatt" citează următorul: „De la ministru președinte și pînă la cel din urmă țăran, fie-cine se apropie de prinț trebuie să'ĭ sărute mîna bine înțeles dacă principile 'i-o întinde. Toțĭ maĭ marĭĭ statuluĭ se adună, ĭar principele cu mînușile îmbrăcate, trece pe dinaintea lor întinzîndu-le palma spre sărutare. Toțĭ se supun, prezentînd un spectacol vrednic de veacul luĭ Ludovic al 15-lea.

Dal.

Despărțire

Cum Aurel voĭa să-o însoțească pînă la gară, Irina zise:

— Așĭ, nu. Ce să pĭerzĭ vremea?

Ceasul suna zece și pînă la plecarea trenuluĭ spre Galațĭ maĭ era un ceas și 45 de minute. Irina era deja pregătită. Imbrăcată cu o rochie de mătase neagră, se învîrtea prin casă, ocolind cu ochiĭ prin toate părțile ca să vadă de nu maĭ e ceva de luat. Pe masă se etala o pălărie de paĭe a căreĭ calotă neagră și marginele'ĭ albaste eraŭ împodobite cu nenumărate florĭ de culoare închisă, peste carĭ se ridica o pană sus divizată în două semi-cercurĭ. Irina o puse pe cap și șĭ-o potrivi în fața oglinziĭ, apoĭ o așeză din noŭ pe masă.

— Da' de mîncat nu mănîncĭ ceva? o întrebă ĭar Aurel.

— Mănînc eŭ în tren.

Se făcu tăcere. Irina se așezase pe un scaun și se uita afară. Pe acoperișul caselor de peste drum două vrăbiĭ ciuguleaŭ dintr'o fărîmitură de pîine. O altă vrabie veni, în urmă fugiră cu toate. Aurel îșĭ făcea o țigară. De patru anĭ eraŭ căsătorițĭ. Nu se ĭubiseră, nicĭ nu se înșelaseră. Părințiĭ voiseră să'ĭ unească și eĭ aŭ primit. Aŭ fost la început extazurĭ de dragoste, opinteĭ spre o ĭubire trainică, dar nimic nu devenea temeinic. Cum nu maĭ eraŭ unul lîngă altul, dacă nu cădeaŭ într'o uitare deplină, nu eraŭ însă cuprinșĭ de dorința aceea a îndrăgostiților, carĭ ar dori să se aibă la fie-ce minut. Indiferență nu era, dar nicĭ ĭubire. Aŭ dus-o patru anĭ în comun, în timpul căror a se născură doĭ copiĭ: o fată și un băiat. In vremea din urmă rezultatul viețeĭ lor monotone se arătă sub o plictiseală îngrozitoare, care'ĭ depărta din ce în ce. Amîndoĭ văzură că e peste putință să maĭ traiască împreună. Dacă n'aŭ ajuns pînă acum la violențe, cine știe dacă maĭ tîrziŭ, din cauza necazuluĭ plictiseleĭ, nu se va întîmpla aceasta? Nu era oare maĭ bine să se evite aceasta? Și s'aŭ învoit să se despartă în liniște; dînsa să se ducă înapoĭ la părințĭ, așa că pînă la hotărîrea divorțuluĭ legal, să stea amîndoĭ într'un divorț stabilit între eĭ. Era un divorț curios divorțul acesta. Se despărțeaŭ fără ceartă, amîndoĭ bine învoițĭ asupra celeĭ ce făceaŭ. Dînsa îl ruga să vină s'o viziteze, ĭar el i-o promitea

---

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 111 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIIĬ PARASITĬ

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

X

Cursa

— De ce?

— Oh! Doamne zise Fanfan ridicîndu-șĭ ochiĭ marĭ limpezĭ la mizerabilul cu care vorbea mi-a fost frică pentru că în strada asta pustie și întunecoasă mi s'a părut că aud un strigăt... un strigăt cum am maĭ auzit acum cîțĭ-va anĭ, cînd eram mic, în strada de la Moisdon.

— Tacĭ! știĭ bine că ăla a fost un vis, țĭ-am maĭ spus, zise La Limace înfiorîndu-se fără voia luĭ.

— Va să zică întrerupse Isidor, nu vine poliția. Ne putem urma treburile.

La Limace îĭ arătă cu ochiĭ copilul.

— Fanfan! urmă Isidor. Apoĭ el nu ne stînjenește. Maĭ întîĭ are un prilej să-șĭ facă începutul. Da-
că se întîmplă ceva va fi complice.

„Pe urmă de oare-ce de el e vorba dacă d. conte se hotărîște, va avea marfa gată la îndemînă. Poate că vederea copiluluĭ îl va hotărî să sfîrșească lucrul.

Fanfan se uită cu mirare la bandit.

— Te mirĭ puișorule de ce spun? întrebă Isidor. Dar Domnul a venit acĭ pentru tine. Vrea să te crească el de acĭ înainte, dar părințiĭ tăĭ aŭ inimă nu se pot hotărî să facă asemenea jertfe de cît dacă Domnul dă un preț bun și Domnul se codește.

Apoĭ se întoarse spre Ramon.

Urmă:

— Aide Domnule marfa e minunată face paralele ce'țĭ cerem.

Fanfan se făcuse alb la față.

Dar simțea în el mare curajiŭ.

Se pregătea o crimă.

Ticăloșiĭ voiaŭ ca să fie și el de față.

Fie!

Dar va fi de față ca să împiedice crima.

Iĭ va da D-zeŭ putere!

Ramon se uita la el țintă.

Copilul se întoarse către el și acesta citi în ochĭ săĭ sincerĭ cinstițĭ ajutor, devotament, — slabe fără îndoială dar date din inimă.

Pe buze îĭ trecu un zîmbet.

Parcă îl mulțumea.

— Eĭ ce zicĭ, conte, întrebă Isidor Ițĭ place marfa?... Daĭ suma?

— Nu vezĭ că nu vrea să dea? zise La Limace.

— E sumă frumoasă, nu e vorbă dar e fără tocmeală... Dacă nu vrea vom găsi alt mijloc ca să facem pe d. conte, să cumpere.

Zicînd acest cuvinte vocea, luĭ Isidor se făcuse fioroasă.

La Limace se simți emoționat.

Contele deschise ochiĭ pe carĭ îĭ închisese.

— Staĭ jos, La Limace, și tu asemenea, Fanfan, și ascultațĭ-mă bine, zise Isidor.

Și urmă:

— Ideia coleguluĭ meŭ și anume La Limace de a face pe D. conte să iscălească maĭ multe cecurĭ, nu e rea dar are și neajunsurĭ.

Maĭ întîĭ e lucru primejdios.

Pe urme or cît de bine aĭ imita tu scrisul, La Limace, se poate vedea că e falșificat.

Hoțiĭ de bancherĭ sînt pricepuțĭ.

E dar maĭ bine ca chiar d. conte să iscălească hîrtiile cu mîna sa.

— Eŭ nu iscălesc, zise Ramon.

— D-le conte, răspunse Isidor, eŭ am călătorit mult. La Cayena am cunoscut un negru care lua alt-fel banĭ de la ceĭ carĭ nu dădeaŭ de bună voie: în ziua întîĭ tăia o ureche; peste vre-o săptămînă o buză și așa maĭ încolo.

Mijlocul — mi-a spus — e minunat. M'a încredințat că nicĭ odată nu a mers maĭ departe de nas.

— Și vreĭ să facĭ cu mine așa? întrebă Ramon.

— Da, și vom începe mîine de dimineață.

— Da, zise și La Limace.

— Dacă însă te hotărăștĭ să facĭ ce 'țĭ zicem îț dăm îndată copilul și sfîrșim.

Ramon nu răspunse.

Un fior de ghĭață — revolta materială a natureĭ și a cărneĭ — îĭ străbătu membrele.

Nu se putea îndoi că ticăloșiĭ vor face ce ziceaŭ.

Se uită lung la Fanfan.

Copilul sta nemișcat.

Părea nepăsător.

Iși ținea capul plecat ca un taur gata să se repedă și să zdrobească orĭ-ce piedică îĭ ĭese înainte.

Iĭ intrase în cap ideĭa să scape pe Ramon cu orĭ-ce preț.

N'avea nicĭ o speranță de ajutor.

Brațul îĭ era slab.

Dar pe față i se vedea mulțumirea siguranțeĭ că va învinge.

Și el se uită lung la Ramon.

Și în schimbarea de privirĭ a tatăluĭ care nu vrea să recunoască și a copiluluĭ care nu știa ce legăturĭ se afla între el și prizonier, se încheĭă un pact de ĭubire și devotament.

La Limace și Isidor se gîndeaŭ numaĭ la crima lor.

Nu se maĭ gîndeaŭ la copilul tăcut.

— Poate că D. conte nu se poate gîndi față de noĭ, zise cel d'întîĭ.

— Ah! da; se poate, zise Isidor.

— Să'l ducem într'altă odaĭe.

Amîndoĭ îl duseră în odaĭa copiilor.

Ușa o lăsară deschisă.

Acolo îl legară bine de o grindă.

Apoĭ La Limace luă de la conte tot ce putea avea oare-care valoare.

Ramon tăcea mereŭ.

Furia îĭ ajunsese la culme.

De mînie fața i se congestionase.

Simțea că înebunește.

Iĭ era frică, ce e drept, pentru întîĭa oară.

Iĭ era teamă de moartea îngrozitoare care îl aștepta.

Crima era să rămîĭe nepedepsită.

Cine era să știe unde îĭ era cadavrul?

D-zeŭ îl pedepsea.

Pedeapsa era cumplită.

Iĭ venea să ceară ĭertare,

Mîndria nu 'l lăsă.

Dar copilul ce se făcea, dacă murea el?

Il vor cruța oare badițiĭ?

Nu 'l vor omorî și pe el care era martor?

Saŭ — și maĭ răŭ — nu 'l vor sili să urmeze pe calea crimeĭ, ca un complice ce le era?

Nu.

Maĭ bine se supunea.

Dădea 100000 fr.

Făgăduia să nu maĭ spuĭe, nimuluĭ nimic numaĭ să scape pe copil.

Dar cînd să vorbească ochiĭ îĭ căzură asupra luĭ Fanfan din noŭ.

Se uita la el.

In acest moment se întoarseră și Zefirina cu Claudinet.

Cum o văzu Isidor o trimise dupa mîncare și băutură.

— Avem să veghem, zise el, avem treabă.

Ea plecă.

— Eĭ, adu și un joc de cărțĭ ca să ne maĭ treacă vremea.

După ce se întoarse, La Limace zise copiilor:

— Eĭ acum voĭ ducețĭ-vă la culcare.

Inaintea de a pleca, Fanfan se uită ĭar la conte.

Și acesta simți o picătură de curagiŭ.

Orele începură a i se părea lungĭ din cale afară.

Bandițiĭ se așezaseră la masă.

Nu'l pierdeaŭ din ochĭ.

Păreaŭ foarte liniștițĭ.

Mîncaseră bine.

Vorbiră.

Spuseră tare ce parte era să ĭa fie-care la crimă.

Apoĭ Ramon le auzi planul ce făceaŭ să ĭa baniĭ.

Era îngrozitor.

(Va urma)

Rămîneaŭ buni prieteni, nicĭ unul neavînd pizmă pe cel-l'alt.

— Cît e ceasul? întrebă ea ridicîndu-se.

El se uită la ceasornicul atîrnat pe părete.

— Zece și jumătate. Aide, e tocmaĭ bine să plecĭ.

Și se duse afară să trimeață pe servitoare după o trăsură, apoĭ se întoarse cu copiiĭ, carĭ se jucaseră cu slujnica. Geamantanele pline cu lucrurĭ se rezemaŭ de niște scaune. Un cufăr mare, în care se îngrămădiseră rochiile cu băgare de seamă, spre a nu se mototoli, strîmtora locul. Aurel repetă din noŭ dorința ce-o arătase maĭ înainte.

— Te duc pînă la gară?

— Nu, frate pentru ce? răspunse Irina, dorind a nu'l deranja întru nimic. Credea că cererea asta de-a o însoți nu era făcută de cît din politeță.

Un uruit se auzi în stradă, apoĭ uruitul încetă la poartă. Servitoarea adusese trăsura.

Irina era puțin agitată. Pentru tot-d'a-una părăsea casa asta; nu va maĭ veni aci de cît ca o străină. Pe băiat n'o să'l maĭ aibă cînd o să vrea. Așa se decisese: dînsa va crește fetița, el băiatul. Afară caiĭ izbiaŭ cu potcoavele în pietre. Tocmaĭ acum, în ultimul moment, înainte de a pleca, o apucase o neliniște pe care n'o putea îndepărta. Copiiĭ găsiseră pe masă o cărucioară de tinichea și o întorceaŭ în toate chipurile, comunicîndu-șĭ încet impresiunile lor. De-o-dată un întunerec coprinse odaĭa: un nor gros, răzleț, acoperise soarele.

— A, nu cum-va o să ploae! zise Irina, aranjîndu-șĭ în fața oglinziĭ pălăria.

Servitoarea ducea încet geamantanele la trăsură. Birjarul se căznea să țină caiĭ, carĭ se mișcaŭ în dreapta și în stînga, în loc. Pentru cufărul cel mare fu nevoĭe ca birjarul să vină să ajute.

Irina era gata. Ișĭ acoperise obrazul cu un voal negru cu puncte deluroase ca niște nodurĭ. Fetița era îmbrăcată într'o rochiță bleu-pal, cu un șorț alb cu dungĭ albăstruĭ, dat peste mînecile rochițeĭ.

Mama ĭșĭ ridică voalul, luă pe băiețel în brațe și'l sărută să'ĭ înghiță obrajiĭ, așa 'ĭ sugea. Copilul împietrise, nu făcea nicĭ-o mișcare. Iĭ venea Irineĭ să plîngă și chĭar se scurseră cîte-va lacrimĭ. Aurel nu era în casă, aranja bagajul în trăsură. Apoĭ veni îndărăt:

— Am aranjat totul.

Irina luă pe fetița de mîĭnĭ și se îndreptă spre poartă. Birjarul, cum o văzu, dete în fugă cu măturica peste locul unde se șeade. Servitoarea ținea în în brațe pe băiețel. Inainte de a eșĭ pe poartă, Irina întinse luĭ Aurel mîna:

— La revedere, îngrijește de Radu.

Dar amîndoĭ rămaseră un moment cu ochiĭ ațintițĭ unul spre altul. Și, fără să știe ce fac, se îmbrățișară și se sărutară. Era ultimul sărut de bărbat și soție. Soarele eșise de sub norul care'l învelĭa; avea înfățișarea uneĭ bile imense pe care eraŭ înfipte țăpușe sclipitoare. Numeroase căruțe cu nisip se duceaŭ spre o clădire din apropiere. Un velocipedist, sunînd într'una din clopot, trecu în fugă.

Irina sărută ĭarășĭ cu furie pe băĭețel, apoĭ Aurel o ajută să se suĭe în trăsură.

— La gara de Nord, zise el birjaruluĭ.

In urmă saluturĭ din ambele părțĭ:

— La revedere!

— La revedere!

Birjarul întoarse trăsura și porni. Roatele produceaŭ un zgomot asemănător cu acela pe care'l face o ploaĭe repede. Aurel, cum ar fi făcut'o și pentru orĭ cine altul, rămase încă la poartă de privi înainte. Simți totușĭ că de-acum înainte ceva iĭ va lipsi, dar trăsura deja cotise pe strada vecină...

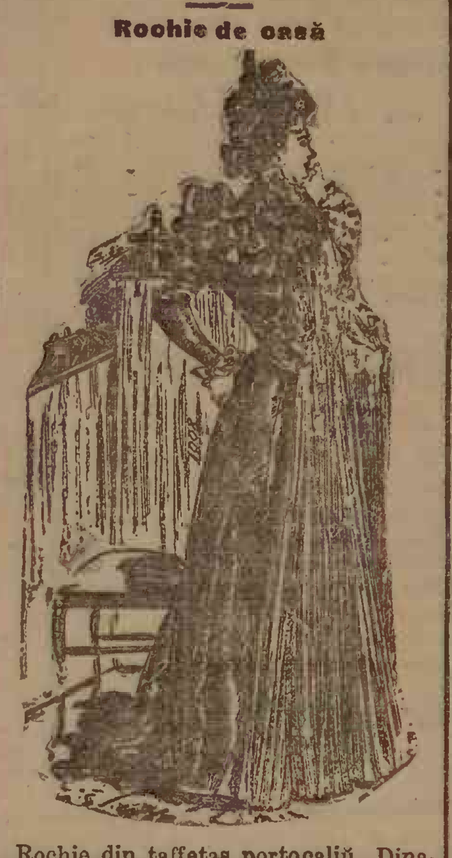
Nora.

Revista cărților

Napoleon Bonaparte, imperatore, de George Chiru. Un volum în 16, de 144 paginĭ, în editura Bibliotecei Universale. D. George Chiru, un modest lucrător pe cîmpia literilor, a întreprins popularizarea istorieĭ, și pentru acest scop a fondat *Biblioteca Universală* care publică volumurĭ a 50 de banĭ. Printre acestea este și scrierea de față care tratează despre imperiul luĭ Napoleon. Cartea este instructivă și merită să fie cetită de toțĭ aceĭa carĭ vor să cunoască istoria lumeĭ.

MODE

Rochie de casă



Rochie din taffetas portocaliŭ. Dinante plisată, din muselină de mătase albă. Cravată de dantelă albă. Cingătoare de satin alb.

Laura

Tîrgul cerealelor

Brăila, 8 August.

Griŭ: 5100 hectolitri; libre $55^{3}/_{4}$—$59^{3}/_{4}$; preț 12.30—12.50.

Secară: 1500 hectolitri.

Porumb: 42000 hectolitri; libre 60-62 cincante; preț: 8.45—9.60.

Navetă: 4400 hectolitri; libre: 47—50; preț 13.25.

Orz: 57 vagoane; libre 51; preț 11.25.

Meĭ: 2000 hectolitri; libre 58; preț 5.85.

Marmorosch Blanck & comp.

Știrĭ artistice

Cele două tablourĭ pe carĭ le expunem în copie fotografică în „Sala noastră de Depeșĭ" sînt de pictorul Aurel „Vintilescu" nu „Vasilescu" cum s'a imprimat din eroare. Unul din aceste tablourĭ a fost deja vîndut și publicul parizian viziteaza atelierul pictoruluĭ romîn din Avenue du Maine.

Pentru gospodine

Gogoșile cu cremă. — Fă un aluat subțire. Umple-l cu cremă de vanilie orĭ cu altă cremă pe care o preparĭ cu nucĭ și lapte. Adaugĭ puțină chocolată saŭ ceva licheur și cocĭ totul.

Bomboane de portocale.—Preparĭ un aluat din 210 grame zahăr cu aromă de portocală și 35 grame de migdale. Intinzĭ aluatul, taĭ din el foițe mărunte, pe carĭ le cocĭ într'o tavă.

Gastr.

3,25

Următoarele noutățĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* le oferim publiculuĭ cititor —grație unuĭ aranjament cu o casă mare de comision din Paris—cu leĭ 3,25 în loc de 3,50, prețul edituruĭ din Paris:

Emile Zola. La faute de l'abbé Mouret, ediție ilustrată leĭ 3.25.

Paul Bourget. Recomencements, leĭ 3.25.

Réné Maizeroy. Joujou, leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. Sapho, ediție ilustrată leĭ 3.25.

Fernand Vaudérem. Les deux rives leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. La Fédor pages de a vie leĭ 3.25.

Pentru provinciĭ să se adaoge pentru porto.

Rubrica pentru toțĭ

Spectacole

Grădina Hugo. — Teatru de varietățĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Diniou.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietățĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintația se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietățĭ. Trupa Burienescu.

Băĭ

Stabilimentul de hidroterapie.—Str. Vesteĭ, sub direcțiunea d-ruluĭ Erdreich.

Băĭ medicale, masaj, electroterapie, gimnastică, cură după metoda părinteluĭ Kneip; băĭ de abur, de putină, mare bazin pentru vară.

Baĭa Centrală.— Strada Bis. Eneĭ, sub direcțiunea d-ruluĭ Zusman.

Băĭ de abur, de putină, băĭ medicale,

Baĭă regală. Paalatul Băilor Eforieĭ). Bulevardul Elisabeta. Haman, baĭe turco-romînă, (aĭer cald). Hidroterapie comlect ă. Localul complect restaurat. Pispcinadeschisă în toate zilele.

Băile Mitrasevahy str. Poliţieĭ No. 4 și 6 cel maĭ îngrijit și maĭ bun stabiliment de băĭ de Aburĭ și Putinĭ, mare basin cu apă limpede și diferite dușurĭ sistematice.

Deschis în toate zilele.

Dep'asărĭ

8 AUGUST

Hotel Union: H. Masterson, comers., Galațĭ; Orășeanu, deputat, R.-Sărat; Semper, inginer, Bustenarĭ; Otto Richter, comersant, Viena; Iosef, medic Tîrgoviște; Guran, deputat, Craiova; Paul Danat, voiajor, Dresda.

Hotel Universal: M. Petrescu, profesor, T.-Severin; Policroni, arendaș, Slatina; Aron Iuster, comers., P.-Neamțu; T. Panopol, arendaș, Călărașĭ.

Hotel Gabrovenĭ: Pantilimon Voiculescu, comersant, T.-Jiu; Zacharia Diculescu, comers., Slatina; Constantinescu, comers., Buzăŭ; T. Andronescu comers., Tîrgoviște; Ghiță Manolescu arendaș, Sinaia; Bauer, medic, Brăila; Căpitan Iarca, militar, R.-Sărat.

Hotel Boulevard: G. Honette, inginer Bacău; Alex. Orsaghi, proprietar, B. Pesta.

Hotel Frascatti: Rosetti, prop., Bacăŭ; Carber, monteor, Hamburg; Ch. Chaigneau, ingin., Iașĭ; Locatelli, antrep., Giurgiu; Pienchat, entrepren., Sinaia; Dumitrescu, medic, Buzăŭ.

Hotel Colaro: R. Carmiol, comersant, T.-Ocna; Alex. Fuca, propr., Giurgiu; F. Broks. inginer, Rusciuk; Rosetti, student, Bacăŭ.

Hotel de France: Foscoli P., propr., Galațĭ; Abellesot, prop., Ștefăneștĭ; Lerman A., farmacist, Hușĭ; Beichman comers., Zürich; Engel F., comersant. Tîrgoviște; Leyros, comers., Lion; Sandeis, comers., Viena.

Hotel Central: I. P. Crețoiu, moșier Epurenĭ; Iancu Cogegiu, moșier, Epurenĭ; G. Caramitru, moșier, Săruleștĭ; Stamatin, prop., Tîrgoviște; M. Șerbănescu, comers., Constanța.

Hotel Victoria: Panaeoti Carateoli, propr., Constanța.

Hotel Continental: Scully, medic, Iașĭ; C. H. Kaney, voiajor, Chicago.

Hotel Regal: S. Alitza, profesor, Galațĭ; Benzenorin, artist, C.-Lung; Vergu Dumitrescu, inginer, Viena; Căpitan Vasilescu, milit., Iașĭ.

Hotel Metropol: C. Mărgăritescu, prop., Focșanĭ; Maior Vasiliu, militar, Ploeștĭ; Vasile Paladi, prop., Iașĭ; Christescu, medic, Tîrgoviște; Penescu, advocat, Tîrgoviște.

Hotel Dacia: Haim Israel, comersant, Rusciuk; S. S. Cantti, comers., Rusciuk; Vasile Andreĭ comers., Hușĭ; D. Popescu, comersant, Buzăŭ; A. Veiniger, comers., Bîrlad; Cisman, deputat, Hușĭ; Iancu Zonid, arendaș, Frumușanĭ.

Englisch-Hotel: D. P. Chrivoti, prop., C.-Lung; C. Benisachi, advocat, Galațĭ; V. Cosmo, prop., Tîrgoviște.

Hotel Bristol: Marescu, fost ministru, Iașĭ; M. Goldenberg, inginer, Paris; C Clere, inginer, Paris; Rudolf Borisischi, voiaj., Smirna; Blel, fabricant, Viena.

Bibliografiĭ

Inceputul limbeĭ franceze, de A. Patrognet. Un volum în 8 de 100 paginĭ. 2 leĭ exemplarul.

Gramatica elementară a limbeĭ latine, pentru clasa I liceală de Ion Grama, profesor la Sf. Sava. Editura librărieĭ Socec & Comp. Un vol. în 8 de 212 paginĭ. Prețul 2.50.

Aflăm că librăria Filip Lazăr (Craiova) a pus sub tipar renumita carte a luĭ *Fridtjof Nansen*: **Spre Polul Nord. In întuneric și gheață veșnică**, tradusă de D. *B. Marian*.

*

Poeziile uneĭ regine. — Un elegant volum de poezii, traduse după Carmen Sylva, de către D. Ilie Ighel Deleanu.

Aceasta e prima traducțiune în romînește.

Volumul 3 leĭ.

*

A apărut o broșură intitulată **„Asasinatul Ana Szimon"**, de D. Cazakoff.

D. Cazakoff descrie cu de amănuntul crima din Bulgaria și dovedește complicitatea prințuluĭ Ferdinand.

Broșura se găsește de vînzare la autor, strada Stavropoleos No. 2, și la toate librăriile.

*

A apărut **vĭața luĭ Christos** de Ernest Renan, traducere de *Marian*. Traducătorul este în deajuns de cunoscut publiculuĭ cetitor, ĭar cît privește însemnătatea lucrăreĭ mareluĭ Renan orĭ-ce laudă e de prisos.

Premiĭ nouĭ de vacanță

Seria a noua

Astă-zĭ expiră termenul pentru bonul de premiĭ din seria a opta.

Punem decĭ cu începere de astă-zĭ la dispoziția cetitorilor o a noua serie de premiĭ.

Atragem tot odată atențiunea că primele 9 fascicole din publicația „Tableaux célèbres" sînt cu totul epuisate

Cupenul premiilor anunțate maĭ jos este valabil pînă la 10 August inclusiv.

Dăm aci și lista premiilor:

Fascicula a 10-a din publicațiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducțiunĭ după tablourĭ:

In parc, de Adrien Moreau.

Invingătorul, de A. de Courten.

Inmormîntarea uneĭ copile, de Frank Bramley.

Pictorul și modelul, de L. Knaus.

Rugîndu-se, de Felix Ehrlich.

Sfaturĭ bune, de L. Knaus.

Recolta miereĭ, de Nicolas Kusnezoff.

Căutînd a se împăca, de Lüben.

Toaleta, de Alonzo Perez.

O ploaie torențială în casă, de Blum Sieleert.

Pisicile și borcanul cu peștĭ, de I. H. Dolph.

Noul model, de A. Weis.

Adrien Brouwer și modelul, de Gustav Papperitz.

Un colț de piață din Atena, de Poynter.

Intorcîndu-se de la botez, de Lüben.

O Idilă, de Louis Gasch.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 10-a și se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos.

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Stéphane Jousselin. Yankées, fin de siècle, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Robert de Bonnières. Lord Hyland, histoire véritable, în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Comte E. de Keratry. A travers le passé. Souvenirs militaires, în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.80

George Duruy, Ni dieu ni maître, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Pierre Kropotkine. Paroles d'un revolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ 1.55

Paul Lenglé. Le neveu de Bonaparte. Souvenirs de nos campagnes politiques avec le prince Napoléon Bonaparte (1879—1891), în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.90

Lord Malmesbury. Mémoires d'un ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.85

Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:

Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Vol. II. *Le monde primitif.* Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd vĭața chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ 1.75

Albert Verly. Le général Boulanger et la conspiration monarchique, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.75

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuĭe să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expedițiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ atașarea luĭ la mandatul poștal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-șĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI" No. 2910
Acest bon detașat și expediat Administrațieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ și este valabil pînă la 10 August inclusiv.

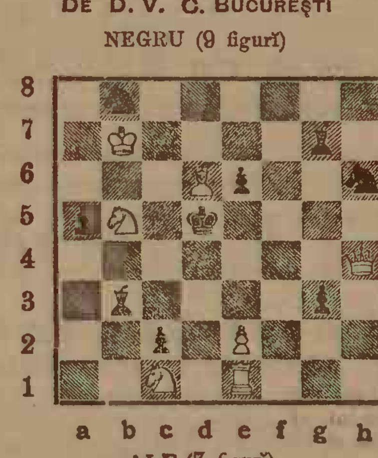
JOCURI DE DISTRACȚII

ȘAH

Problema No. 114

DE D. V. C. BUCUREȘTI

NEGRU (9 figurĭ)



ALB (7 figurĭ)

Alb trage și face mat în treĭ mutărĭ.

PARTIDA No. 76

Viena, 9 Decembrie 1893

C. Schlechter	I. Thiring	C. Schlechter	I. Thiring
1 e2—e4	e7—e5	19 R e2—d3	C g8—f6
2 C b1—c3	C b8—c6	20 T f5×f6	R g7×f6
3 f2—f4	e5×f4	21 D d1—g4 !	C c6—b4 ?
4 C g1—f3	g7 g5	22 R d3—c3	D g2×c2
5 h2—h4	g5—g4	23 R c3×b4	a7—a5
6 C f3—g5	h7—h6	24 R b4—b5	D c2×b2
7 C g5×f7 1)	R e8—f7	25 Cr c4—b3	D b2—f2 6)
8 Cr f1—c4+	d7—d5	26 e4—e5+	d6×e5
9 C c3×d5	R f7—g7	27 d4×e5	R f6×e5
10 d2—d4	Cr c8—e6	28 D g4—e6	R e5—d4
11 Cr c1—f4	Cr f8—d6	29 D e6—d5	R d4—e3
12 0—0 2)	D d8—h4	30 D d5—e5	R e3—f3
13 Cr f4—d6	c7—d6	31 Cr b3—d1	R f3 g2
14 C d5—e3 3)	g4 g3	32 D e5—e4	R g2—h2
15 C e3—f5+	Cr e6—f5	33 D e4—h1 5)	R h2×h1
16 T f1—f5	D h4—h2 4)	34 Cr d1—f3	R h1—h2
17 R g1—f1	D h2—h1+	35 T a1—h1	mat
18 R f1—e2	D h1—g2+		

1) Acest sacrificiŭ constituĭe gambitul luĭ Allgaier.

2) e4—e5 ar fi greșit. Negru ar răspunde Cr e6—d5 urmat de Cr d6—b4—.

3) Riscat. Maĭ prudent ar fi fost T f1—f4 spre a împiedica înaintarea pionuluĭ g4.

4) Maĭ bine schimba Damele și remînea în avantagiŭ.

5) Dacă ĭa T din a1 cîștigă Alb prin D f5—, D e6—, urmat de D e5—

6) Atragem deosebita atențiune asupra moduluĭ cum termină maestrul vienez această interesantă partidă.

Schlechter e cel maĭ tînăr dintre maeștri de șah. N'avea atuncĭ de cît 19 anĭ.

Dezlegarea problemeĭ de șah No. 111

1 D c4—f1, T h6—f6; 2 D f1—b5—, R e5—f4; 3 C g7—h5— mat.
1 . . . . . , ... ; 2 . . . . , R e5—d6 saŭ d4; 3 D b5—c5— mat
1 . . . . . , b7—c6; 2 D f1—f5—, R e5—d6; D f5—e6— mat
1 . . . . . , ... ; 2 . . . . , R e5—d4; 3 C g7—e6— mat
1 . . . . . , C h7—f6; 2 D f1—f5— etc.

Aŭ dezlegat problema de șah No. 111

D-niĭ Candel Naftali, Paul Patin, Bucureștĭ; I. G. Balușescu, Vasluĭ; Iosua M. Sieges, Iosef Ițicovicĭ, P.-Neamț.

D-niĭ Candel Naftali, Paul Patin, Loco și D-ra Lila Pavlovicĭ, T.-Severin. Problemele se vor analiza.

D. I. E. Giurculescu, Predeal. Dezlegarea problemeĭ Dv. nu o înțelegem. Bine-voițĭ a ne trimite alta maĭ clară.

D. Iosua M. Sieges, P.-Neamț. Se poate chiar și treĭ.

D. Corolar, Brăila. Vă mulțumim pentru partidele trimise. Maĭ mult ne interesează însă partida d'ale jucătorilor maĭ tarĭ din țară.

D. Rodut din Teba. S'a expediat la timp.

LOGOGRAM

de D. C. Teodorescu, Galațĭ

Eŭ întregul sînt o carte
Căutațĭ dar și m'aflațĭ,
Vă explic întreaga-mĭ parte,
Vă explic cum să operațĭ

Retezați-mĭ capul meŭ
Dar și coada tot odat',
Și din carte ce sînt eŭ,
Rămîn nume de bărbat.
Și'nc'odată de'mĭ tăiațĭ
Marginele-mĭ, vă vestesc
Că ĭar nume o s'aflațĭ,
Și tot nume bărbătesc.

Dezlegarea Aritmografuluĭ din No. 2878

ABSINT
DREPNEA
EXEMPLAR
VERDICT
ELAIS
REOMAMETRU
URAL
LUNI

BELDIMAN, ADEVERUL ILUSTRAT

Aŭ dezlegat Aritmograful din No. 2878

D-niĭ Th. N. Blănaru, Adjud; Al. M. Christescu, Tulcea; Rubin Lobel, Cîmpina; Eugeniu Poru, Slănic; I. Angelescu, Caracal; Rodut din Teba, Gara Șerbeștĭ; d'Artagnan, T.-Ocna; Const. Gh. Grigoriu, Botoșanĭ; Crăcănel, Marin Petrăreanu, C. V. Crittia, Brăila; Enigma, Bran, Herman Ehrlich, Bîrlad; Ucserodoet de nangatra, Jean Burbea, Galațĭ; Candel Naftali; Bucureștĭ; Soloman A Mohr, Focșanĭ, Mor Mayer, Ploeștĭ.

D-șoarele Ghi ela Cahan, Bîrlad; Lala Demacoff, Ploeștĭ; Cornelia și Olga Agatescu, Bucureștĭ.

Premiul a fost căștigat prin tragere la sorțĭ de Dșoara Lala Demacoff, Ploĭeștĭ. Indată ce ne vețĭ trimite adresa exactă, vețĭ primi volumul intitulat: O carte de citire folositoare, de N. Gr. Aramă.

PREMIUL JOCURILOR „ADEVĔRULUI" No. 2910
Acest bon tăiat și expediat împreună cu dezlegarea jocurilor dă drept prin tragere la sorțĭ la o carte ca premiu.

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 128 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

II.—In Crimă

CAP. VIII

Bancheriĭ hoților

— Sînt în dreptul meŭ, de ce nu vreĭ să înțelegĭ? D. Love mă cunoaște. Eram hoț de profesie, am fost închis șeapte anĭ. Acum am experiență și vreaŭ să mor ca un om cu venitul luĭ. Nu maĭ fur. Mă folosesc de hoțiile altora și cum vez îmĭ merge bine. Uită-te împrejur. Nu am lucrurĭ frumoase în casă? Nu'mĭ poate face nimenĭ nimic, nicĭ chĭar D-ta care eștĭ așa de tare în meseria D-tale.

Eșiĭ.

Beauchamp se duse pînă la poartă. Cînd să plec pungașul avu curajul să-mĭ întindă mîna.

Firește că nu i-o luaĭ.

Această istorie pare neadevărată.

Totușĭ e adevărată.

Aceasta e situația privilegĭată a celor carĭ ascund lucrurĭ furate în Englitera.

Beauchamp intră în tratărĭ cu ceĭ furațĭ le luă o sumă bună și le înapoĭe titlurile furate.

Cu toate acestea trebuĭe ca și oamenilor polițieĭ să le vie rîndul o dată.

Aflaĭ într'o zi că Beauchamp, al căruĭ nume adevărat era Baker, fusese așa de nesocotit în cît să plece de pe pămîntul ospitalier al Anglieĭ și se dusese la Madrid.

Acolo a fost prins în flagrant delict de cumpărarea de titlurĭ furate.

L'am recomandat amiculuĭ meŭ Pitta șeful polițieĭ din Madrid.

Beauchamp a fost osîndit la muncă silnică.

A murit în pușcărie.

Și pe ăsta l-a omorît ambiția.

Dacă sta în Englitera și îșĭ vedea de cîinĭ și de trandafirĭ murea în patul luĭ.

Azĭ toate titlurile furate pleacă la Londra.

Poliția engleză de plînge această stare de lucrurĭ, dar nare ce face.

Dar nu sînt numaĭ bancherĭ de hoțĭ pe lume.

Maĭ sînt și alte felurĭ de hoțĭ.

De alt-fel nu are toată lumea banĭ să cumpere titlurile furate.

Ingeoniztatea hoților a găsit alt ceva.

Sînt falșificatoriĭ carĭ fac concurență băncilor pentru hoțiĭ din Londra.

Titlurile sînt maĭ tot-dauna izvite de opoziție căcĭ rare sînt persoanele carĭ să nu aibă notate numerile valorilor.

E vorba cum să le facă negociabile?

Lucrul e simplu.

Schimbă țifra titluluĭ.

Ast-fel titlul e cu totul denaturat.

Sînt uniĭ de o dibăcie rară.

Aŭ găsit mijloace chimice nenumărate ca să-șĭ ajungă la scop.

De obiceĭ eĭ schimbă numaĭ o țifră saŭ două.

Totușĭ lucrul cere artă.

Uniĭ sînt adevărațĭ artiștĭ.

Am cunoscut unul maĭ cu seamă care m'a chinuit mult pînă să'l arestez.

Se numea B...

Avea o îndemînare rară și cîștigase o avere frumușică cu acest exercițiŭ.

L'am arestat de maĭ multe orĭ

De geaba.

Nu puteam dovedi sigur că el era autorul falșificărilor.

Eram silițĭ mereŭ să'ĭ daŭ drumul.

Intr'o seară sosirăm într'o vilă mică pe care o luase cu chirie sub un nume falș.

Eram lîngă Colombes.

Intrarăm fără ca falșificatorul să aibă vreme să ascundă ceva.

Il găsirăm *lucrînd*.

Avea în jurul săŭ tot materialul stiĭ luțe, sticle forme, etc.

Intraĭ în pivniță.

Era luminată numaĭ de o lampă mică.

Mi s'a părut că mă aflu într'un atelier de alchimist din evul mediŭ

Un alt falșificator a căruĭ specialitate era să denatureze titlurile furate mă sîcîi și maĭ mult.

Acesta operă sub nume deosibite la Lisabona, la Bruxelles, la Berlin.

Era de o dibăcie așa de mare în cît fusese poreclit falșificatorul reprins.

Proceda cu mare tact.

Intîĭ intra în legătură cu o casă mare de bancă și îĭ dădea de negociă de maĭ multe orĭ titlurĭ bune carĭ înfățișaŭ valorĭ marĭ.

Ast-fel cîștiga încrederea.

Bancherul nu bănuia nimic cînd îĭ aducea cîte un pachet mare de titlurĭ denaturate de 80 saŭ 100000 fr.

Se ducea la casă și lua baniĭ.

De atuncĭ nu'l maĭ vedea bancherul.

Examinînd titlurile de aproape bancherul vedea ce pățise.

Venea să mi se plîngă mie.

Eŭ nu găseam nimic.

Și de ce?

De cîte orĭ mi se plîngea cîte cine-va, îmĭ aducea tot alte semnalmente.

Vinovatul nu putea fi de cît tot același om căcĭ procedeurile eraŭ la fel, dar falșificatoriĭ nu semănaŭ de fel uniĭ cu alțiĭ.

Unul era cu părul negru.

Altul era cu mustața blondă.

Altul ĭar era un bătrîn cu barba albă.

Ba îmĭ nu vorbeaŭ une-orĭ și de bătrînĭ cocoșațĭ cu cîrjĭ și cu ochelarĭ albaștri și tinerĭ eleganțĭ cu monoclurĭ la ochĭ.

Intr'o zi aflu de la agențiĭ meĭ că un individ cu totul ciudat locuĭa în strada Secretar.

Casa în care sta era misterioasă.

După cele ce aflaĭ îmĭ închipuiĭ că omul acesta trebuia să fie falșificatorul atît de mult căutat.

Dar n'aveam nicĭ o dovadă precisă.

Bănuiam, dar nu puteam fi sigur

Aduseĭ maĭ multe persoane pe carĭ le furase falșificatorul și le puseĭ în drumul omuluĭ din casa misterioasă cînd ieși din casă odată, căcĭ eșea rar.

Nu'l cunoscu nicĭ unul.

Era cu totul altfel de cît ceĭ pe carĭ îĭ păcălise.

Uniĭ se și supărară.

Ziceaŭ că poliția după ce nu e în stare să prindă pe hoțĭ, maĭ făcea și lumea să'șĭ piardă vremea.

Ce era să fac?

Trebuĭa să las omul în pace.

Dar aveam o presimțire că aveam dreptate căcĭ, știam din practică că nu trebuĭe să mă încred prea mult în depozițiile martorilor.

Atîta deosebire e:

Inculpațiĭ mint cu știință, ĭar, martoriĭ te înșală fără să vrea.

Lăsaĭ dar pe individ în observație.

Peste o lună aflaĭ că omul se mutase în chip și maĭ misterios de cît tot-d'a-una.

Se dusese pe bulevardul Port-Royal.

Aci luase un pavilion mic ascuns în fundul uneĭ grădinĭ și care avea maĭ multe eșirĭ.

Era o locuință făcută, par'că, pentru aventurierĭ carĭ aŭ a'șĭ ascunde existența.

Făcuĭ o anchetă personală.

Intîmplarea mă servi și acum.

Aflaĭ ceva care nu 'mĭ maĭ lăsă nicĭ o îndoĭală asupra individuluĭ observat.

Mă hotărîĭ.

Il arestaĭ.

(Va urma)

MELEDIC

Apă de masă gazosă, plăcută la gust, întăritóre, reconstituantă, asimilabilă grație fosfatului ce conține în abondență; ușóră, diuretică, digestivă; prin presența magnesiei, ea este și puțin laxativă. — Persónele sănătóse o apreciază pentru gustul său plăcut; ea va fi un remediu suveran pentru anemici; numaï persónele singerose nu trebuesc să abuzeze.

Nu decolorează vinul

Suverană contra ANEMIEI

APĂ DE MASĂ FARĂ RIVALA

FERUGINOASĂ — GAZOAZĂ — FOSFATATĂ

Analisa doctoruluĭ BERNAD (Inst. chimic universitar)

Fosfat de fer	0.05448	Clorur de sodă	0.04998
Sulfat de var	1.07027	Oxid de aluminium	0.07391
Sulfat de sodă	0.72597	Anhidrit salicilic	0.07704
Carbonat de fer protoxidat	1.13512		
Carbonat de magnesie	0.04414		

Comandele se primesc la Administrația apelor Meledic, *Hall de* l'Indépendance Roumaine, Bucuresci.

Suverană contra ANEMIEI

Principiile minerale ale isvórelor feruginóse fosfatate din Meledic sunt împărțite în așa proporțiuni în cât le pune în capul tutulor acelora cunoscute în ceea ce privesce puterea lor reconstitutivă. — Fosfatul jócă un rol considerabil și le dă o valóre terapeutică neprețuită printre apele analóge cele mai însemnate: Busias, Franzensbad, Bocklet, Pyrmont, Oressa, etc.

Nu decolorează vinul

CASA DE SCHIMB ȘI SCOPT
M. FINKELS
No. 8, în noul Palat Dacia-Romînia, str. Lipscanĭ în fața palatuluĭ Băncei-Naționale
Cumpără și vinde efecte publice și face orĭ-ce schimb de monezĭ
Cursul pe ziua de 21 Iulie 1897

		Cump.		Vând	
4%	Rentă Amortisabilă	87	3/4	88	3/4
5%	„ Amortabilă	100		101	—
5%	Obligaț. de Stat (Cov. R.)	101	50	102	50
5%	„ Municipale din 1883	96	—	96	50
5%	„ „ „ 1890	97		98	—
5%	Scrisurĭ Funciar Rurale	91	50	92	25
5%	„ „ Urbane	88	50	89	25
5%	„ „ „	—	—	—	—
5%	„ „ „ Iașĭ	84	50	85	50
	Acțiunĭ Banca Națională	1840		1850	—
	„ „ Agricolă	330		335	—
	Florinĭ valoare Austriacă	2	11	2	13
	Mărcĭ germane	1	23	1	25
	Bancnete Franceze	100	—	101	—
	„ Italiene	90	—	95	—
	„ ruble hîrtie	2	65	2	75

BOALE SECRETE!!
Specific antiblenoragic Stoenescu
CAPSULE
CU COPAIVAT DE SODA-SALOL ȘI SANTAL

Nicĭ unul din antiblenoragicele existente pînă acum nu împlinește cele două condițiunĭ de asimilare repede și a nu irita traectul intestinal. Asociațiunea substanțelor ce compun aceste Capsule este tot ce actualmente știința are maĭ bun și maĭ încercat în tratamentul blenoragielor. Modul cu totul noŭ și special dupe care sunt preparate aceste capsule fac ca vindecarea să fie repede completă și fără de a derangea stomacul: astfel că convine tuturor persoanelor chiar celor maĭ debile.

Acest noŭ medicament vindecă în scurt timp complect și radical scursorĭ (sculament) nouĭ și vechĭ atît la bărbațĭ cît și la femeĭ, precum Blenorea, poală albă, etc. **Prețul uneĭ cutiĭ 4 leĭ**

Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes **Injecția Santalina** **Prețul unuĭ flacon 2 leĭ 50 banĭ.**

Depositul general: Farmacia *MIHAIL STOENESCU*, strada Mihaĭ-Vodă No. 55, Bucureștĭ. De vînzare la principalele Farmaciĭ din țară. In provincie unde aceste preparate nu se găsesc, se expediază imediat contra unuĭ mandat poștal 857—40

COGNAC IOSEPH ENGRAND
ANGOULÊME */COGNAC
Singurul succesor al caseĭ I. E. Dulary
Fondată în 1812

Posedînd viile sale propriĭ în Breuil, unde distilează propriele sale recolte, este în stare a oferi onor. public cele maĭ fine și renumite COGNACURI

Casă cu mare reputațiune Europeană

IN BUTOAIE

Cognac ordinar,	48°	hect. fr.	100
„ fin,	48°	„ „	150
„ vechiŭ,	47°	„ „	200
„ „ superior,	45°	„ „	300
„ fin champagne,	45°	„ „	350
„ „ „ vechiŭ	45°	„ „	500
„ „ „ fórte v.	45°	„ „	750
„ „ „ din 1858	44°	„ „	1000
„ „ „ din 1840	43°	„ „	1500

IN LĂZI
cîte 12 sticle de 75 centilitre

Cognac <>	fr. 20
„ 1 stea,	„ 24
„ 2 stele,	„ 36
„ fin champagne 3 stele	„ 48
„ „ vechiŭ O. P.	„ 60
„ „ fórte vechiŭ V. S. O.	„ 72
„ „ extra calitate V. S. O. P.	„ 120

6 francĭ în plus, pentru lăzĭ a 24 jumătățĭ de sticle

CHAMPAGNE DE LAUGERIE & Comp.
SAUMUR și REIMS
Proprietate exclusivă a caseĭ IOSEPH ENGRAND în Angoulême
In lăzĭ a 12 sticle marĭ

1. Carte Blanche	frs. 18	4. Cuvée speciale	frs. 30
2. Carte d'Or	„ 21	5. Cuvée de reserve	„ 36
3. Prima calitate	„ 24	6. Grand vin extra	„ 48

Pentru ultimele 4 calitățĭ, de la No. 3—6, 4 francĭ în plus pentru lăzĭ a 24 jumătățĭ de buteliĭ.

SINGURIĬ REPRESENTANȚĬ pentru TOATĂ ROMÎNIA
AMORUSO & MOSES
BUCURESCI. — Strada Stravopoleas, 4. — BUCURESCI 1631—15

POUGUES ST LÉGER

APELE MINERALE DE POUGUES ST LÉGER SUNT RECOMANDATE DE CĂTRE SOMITĂȚILE MEDICALE ÎN BÓLELE DE STOMAC, ALE CĂILOR URINARE ANEMIE, GASTRALGIE, DIABETĂ DISPEPSIE, CHOLERINĂ ȘI PENTRU CALITĂȚILE LITINATE ȘI LA RHEUMATISME

Efórte gazósă și plăcută la băut, amestecată sau nu, cu orĭ-ce băutură.

SINGURA APĂ PURGATIVĂ ÎNLĂTURÂND SURSELE UNGURESCĬ
CARABAÑA
CARE PRODUCE AFARĂ DE EFECTUL SIGUR ȘI NEJIGNITOR ȘI O ACȚIUNE CURATIVĂ ASUPRA ORGANELOR BOLNAVE.
UN PĂHĂREL FACE ACELAȘ EFECT CA O STICLĂ ÎNTREAGĂ DE APĂ DE BUDA.
SE GĂSESCE DE VÂNDARE LA TÓTE FARMACIILE ȘI DROGUERIILE DIN ȚARĂ.

BAILE MITRASZEWSCHI
Str. Poliției No. 4 și 6
Cel maĭ îngrijit și maĭ bun stabiliment de
Băĭ de Abur și de Putină
— MARE BASIN —
pentru băĭ recĭ în apă filtrată și dușĭ în mijlocu grădineĭ și aranjat în model cel maĭ frumos.
Deschis în toate zilele. Orele de la 10 dim. pînă la 12 sunt rezervate pentru dame.

Cea maĭ bună Apă minerală purgativă este aceea de la:
BREAZU-Iașĭ
premiată cu **Medalia de Aur** la Expozițiunea Cooperatorilor din Bucureștĭ 1894 și recomandată cu preferință de D-niĭ medicĭ. Efect prompt și sigur. **Dosă mică, Gust plăcut.—CEREȚI DAR NUMAI.**

Apă minerală de BREAZU
care se găsește la toțĭ vânzătorii de Ape minerale din țară. 803

SOCIETATE ROMANA
de
ASIGURĂRI GENERALE BRĂILA
Capital Social leĭ 3.000.000 deplin vărsațĭ
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
Președinte
D. DIM. A. STURDZA
Vice președinte, D-niĭ Alexandru Marghiloman, Nicolae V. Perlea

Membri Consilieri
Tache Anastasiu, Deputat mare proprietar Tecucĭ
G. Assan, Președintele camereĭ de Comerciu Bucureștiu
Comandorul Marco Besso, directorul societățeĭ Assigurăreĭ generalĭ, membru al Institutuluĭ d'actuarĭ din Londra etc.
Mauriciu Blank, Șeful caseĭ de bancă Marmorosch Blank, Bucureștĭ.
F. Carnevali, mare comerciant armator. Brăila.
Constantin G. Cocias, Deputat, avocat Brăila
Adolf Erfling consul German Brăila
Director. **Hugo Ascolĭ**
Ermano Gentilli, directorul General a primeĭ Societățĭ Austriace de Asigurărĭ generale contra accidentelor etc.
Charles Girtanner, dirigintele ramureĭ de transport la societ. Assicurasioni Generali
Vittorio B. Mendl, șeful caselor L. Mendl și Fratelli B. Mendl, mare comerciant armator Brăila.
Edmondo Richetti, Secretarul general al societ. Assicurasioni generali Triest.
Colonel F. Rosnovan, mare proprietar. Rosnov.
Zamfir Zamfirescu mare proprietar Brăila.
Paul Rottenberg & Co. șeful caseĭ de Bancă Rottenberg & Co. Brăila.
Sub Director **D. Gerscovici**

„GENERALA" din Brăila *assigură în condițiunĭ liberale și avantagioase în contra daunelor de:*
Incendiu, Grindina, Transport
pe apa (Fluvial și maritim) și pe uscat
Asemenenea dă cea maĭ mare desvoltare operațiunelor în ramura vieței după combinațiunele cele maĭ noĭ și maĭ convenabile *Direcțiunea.*
NB. Pentru orĭ-ce informațiunĭ a se adresa la sediul Societățeĭ în Brăila și la toate sucursalele din țară. 1574

POUR GAGNER 500.000 Fr.
EN SOUSCRIVANT AU
NOUVEAU DICTIONNAIRE ENCYCLOPÉDIQUE UNIVERSEL ILLUSTRÉ
Répertoire des Connaissances Humaines
Rédigé par une Société de Littérateurs, de Savants et d'Hommes spéciaux, SOUS LA DIRECTION DE **Jules Trousset** Collaborateur du Grand Dictionnaire P. LAROUSSE. Auteur d'Ouvrages de Vulgarisation et d'Encyclopédie, *COURONNÉS PAR LES SOCIETÉS SAVANTES*



Il Comprend:
Plus de 600.000 définitions sur toutes choses.
Plus de 20.000 articles de Biographie et d'Histoire
Plus de 22.000 articles de Géographie.
Plus de 50.000 articles d'Art, de Science de Grammaire, etc.
Plus de 1.000.000 de dates,

Il Embrasse:
La Linguistique, l'Histoire, la Géographie, la Jurisprudence, la Politique, l'Administration, la Littérature, la Philosophie, la Théologie, la Poésie, l'Architecture, l'Histoire naturelle, la Peinture, les Beaux-Arts, les Sciences, les Explorations, les Découvertes, l'Economie domestique; l'Hygiéne, etc.

6 Gros et Forts volumes in 4°, reliés, illustrés de 3.700 magnifiques gravures répandues dans le texte. 1 Atlas de Bibliographie contemporaine compris dans le 6-e volume et 1 Atlas universel de 110 cartes en couleurs formant le 7-e vol., **180 frs.**
Payables par traites mensuelles de 10 frs. Les frais de port et de douane seront à la charge de M. M. les clients.

PRIME EXCEPTIONNELLE
Il sera attribué à chaque Souscripteur du *Nouveau Dictionnaire Encyclopédique de Trousset*
UN BON A LOTS DE 20 FRANCS
de l'Exposition Universelle de 1900 DONNANT DROIT AUX AVANTAGES SUIVANTS:

1° 20 tickets d'entrée de 1 fr.;
2° Réduction des prix consenties pour les voyages par les Compagnies de chemins de fer et de bateaux, ou réduction de 25 0/0 sur les prix d'entrée dans les établissements de spectacles à l'intérieur de l'Exposition.
3° Participation aux tirages ayant lieu par les soins du Crédit Foncier de France jusqu'au 25 Octobre 1900 et dont le montant sélève à 6.000.000 de Francs

5	Lots de	500.000	2.500.000
24	—	100.000	2.400.000
25	—	10.000	250.000
59	—	5.000	295.000
150	—	1.000	150.000
4,050	—	100	405.000

Total 6.000.000

Il est effectué 6 Tirages par An: *en Février, en Avril, en Juin en Aout, en Octobre, en Decembre.*
ILS COMPRENNENT:
1 Lot de **500.000** fr.
5 — de **100.000**
7 — de **10.000**
12 — de **5.000**
30 — de **1.000**
900 — de **100**
soit **955** lots par an

L'attribution du Bon de l'Exposition est faite pour chaque Souscripteur avant le jour du tirage
RIEN A PAYER D'AVANCE
Les sept volumes comprenant le Dictionnaire complet sont livrés immédiatement.
Envoyez les demandes à la **Librairie BASILE NICOLESCU.** 8, Str. Biserica Enĭ, à Bucarest

---

UNTDELEMN
FRANȚUZESC
ADOLPHE PUGET
MARCA FABRICEĭ



în sticle și vase de metal
A se feri de contrafacerĭ

Eau Léchelle
EMOSTATICĂ
Opresce Perderile, Scuipaturile de Sânge, Emorragiile intestinale, Disenteriă, ș.c.l. Invietuesce sângele, vindecă Chlorose și Anemia.
165, Strada St-Honoré, Paris, ȘI IN TÓTE FARMACIILE.

BOALELE GÂTULUI
VOCIĬ ȘI GUREĬ
PASTILELE DETHAN
cu Sarea lui Bertholet.
Recomandate contra *Bólelor gâtuluĭ angine, extincțiunile vociĭ, ulcerațiunile gureĭ, iritațiunile causate de tutun*, efectele periculóse a mercuriuluĭ, și specialmente D-lor MAGISTRAȚI, PREDICATORI, PROFESORI, ȘI CANTAREȚĬ, spre a facilita *emisiunea vociĭ.*
Adh. DETHAN, farmacist, Rue Baudin, 23, PARIS *și principalele farmaciĭ din Francia și străinătate.*
A se cere per etichete *semnătura* Adh. DETHAN
PREȚU franco 2 fr. 50

VESTITA GHICITOARE ȘI FILOSOAFA
IULIA POLONEZA
Unica în felul eĭ peste tot pământul românesc, care posedă ceva din înțelepciunea luĭ Solomon. Cine nu crede să vie să vasă că locuește în strada Minoaruluĭ No. 41. 1417

Doctorul S. BILBILE
DE LA FACULTATEA DIN PARIS
Consultațiunĭ de la 2—4 p. m. str. Brezolanu I bis
CONSULTAȚIUNI GRATUITE
Pentru săracĭ numaĭ Joia de la 12—2 p. m.
Pentru copiĭ numaĭ Duminica de la 12—2 p. m.

VIN DE G SEGUIN
Șésse-ḑecĭ de annĭ de isbândă au demonstrat netăgăduita efficacitate a **Vinuluĭ luĭ** *Gilbert* **Seguin**, fiă ca **întăritor** in *convalescente, sărăcia sângeluĭ, scrofule, chlorosă, anemiă, perderea pofteĭ de mâncare, mistuirĭ grele, secarea puterilor, nevrose*, etc.; fiă ca **antiperiodic**, pentru a tăia frigurile și împedeca întórcerea loc. Convine tutor temperamentelor slăbite de vêrstă seu de bólă.

DEPOSIT GENERAL:
Pharmacia G. SEGUIN, 165, rue Saint-Honoré, PARIS

SOCIETATEA ANONIMA UNGARA de NAVIGAȚIUNE FLUVIALĂ și MARITIMĂ
MERSUL VAPOARELOR de PASAGERI
INTRE ZEMUN (Semlin)-BELGRAD-GALAȚĬ (1016 kil.)

In JOS	STAȚIUNILE	In SUS
pleacă 4.00	Zemun (Semlin)	sosește 6.00
„ 5.00	Belgrad	„ 5.05
„ 6.00	Panciova	pleacă 4.05
„ 7.35	Semendria	„ 2.10
„ 7.55	Cubin	„ 1.40
„ 8.30	Dubrovița	„ 1.00
„ 10.00	Bazias	pleacă 11.00 / sosește 8.00
„ 10.50	Gradiște	pleacă 7.15
„ 11.20	Moldova-Veche	„ 6.30
„ 12.20	Drencova	„ 4.30
„ 1.30	Svinița	„ 3.00
„ 1.50	Milanovaț	„ 2.30
sosește 3.15 / pleacă 4.00	Orșova	pleacă 12.00 / sosește 11.50
sosește 6.00 / pleacă 7.40	Turnu-Severin	sosește 10.00 / pleacă 8.40
„ 10.15	Raduievatz	„ 4.25
„ 12.50	Calafat	„ 2.15
„ 1.25	Widdin	„ 12.50
„ 3.40	Lom-Palanca	„ 10.00
„ 6.10	Bechet	„ 6.20
„ 6.30	Rahova	„ 6.10
„ 8.50	Corabia	„ 3.20
„ 10.20	Nicopoli	„ 1.25
„ 10.35	Turnu-Măgurele	„ 1.15
„ 12.15	Zimnița	„ 11.00
„ 12.50	Sistov	„ 10.40
sosește 3.05 / pleacă 3.35	Rusciuc (Rustschuc)	„ 7.00
sosește 4.00 / pleacă 4.30	Giurgiu	pleacă 5.40 / sosește 4.50
„ 7.05	Oltenița	pleacă 1.25
„ 9.25	Silistria	„ 10.15
„ 3.00	Cernavodă	„ 5.30
„ 5.45	Gura-Ialomiței	„ 1.15
sosește 8.25 / pleacă 9.00	Brăila	„ 9.20
sosește 9.50	Galațĭ	pleacă 8.00

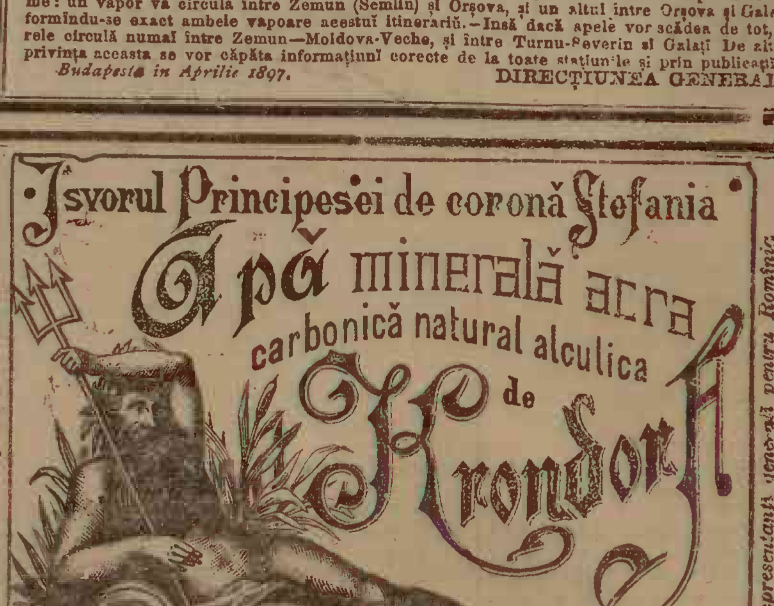
In jos — ORARIUL EUROPEI MEDIE: In fie-care Duminică, Martĭ și Vinerĭ; ORARIUL EUROPEI CENTRALE: In fie-care Lunĭ, Mercurĭ, și Sîmbătă; In fie-care Marțĭ, Joĭ și Duminică.

In sus — ORARIUL EUROPEI MEDIE: In fie-care Joĭ, Sîmbătă și Lunĭ; ORARIUL EUROPEI CENTRALE: In fie-care Mercurĭ, Vinerĭ și Duminică; In fie-care Martĭ Joĭ și Sîmbătă; In fie-care Lunĭ, Mercurĭ și Vinerĭ.

Observațiunĭ generale: 1) Orele din coloana stîngă indicate în dreptul fie-căreĭ stațiunĭ să se citească de sus în jos; iar cele din coloana dreaptă de jos în sus. 2) Pentru linia Turnu-Severin Galațĭ, vapoarele vor pleca după orologiul Ost-European, care este cu un ceas înainte de cel Central-European.

3) Orele de noapte începînd de la 6 ore seara pînă la 5.59 dimineața sunt însemnate prin sublinierea minutelor. 4). In cas cînd apele vor fi micĭ, circulația vapoarelor între Zemun (Semlin) și Galațĭ se vor face prin comunicație întreruptă, adică prin schimbarea vapoarelor și anume: un vapor va circula între Zemun (Semlin) și Orșova, și un altul între Orșova și Galațĭ conformîndu-se exact ambele vapoare acestuĭ itinerariŭ.—Insă dacă apele vor scădea de tot, vapórele circulă numaĭ între Zemun—Moldova-Veche, și între Turnu-Severin și Galațĭ De alt-fel, în privința aceasta se vor căpăta informațiunĭ corecte de la toate stațiunile și prin publicațiĭ

Budapesta în Aprilie 1897. DIRECȚIUNEA GENERALĂ.



Representanți generalĭ pentru Romînia **Voss & Siebeneicher** — STRADA SMÂRDAN No. 24. — 1848

PREȚURI EFTINE
LA MENAGERA ECONOMĂ
72—STRADA LIPSCANI—27



Bogat asortiment de articole de MENAGIU, PORȚOLANURI și STICLARIE de BOEMIA, CRISTALERIE DE BACCARAT, TACAMURI ADEVARATE D'ALPACCA, faianță Englezească din TERRE-DE FER, utensiliĭ de bucătărie, etc.
BOGAT ASORTIMENT DE LĂMPI
MAȘII de bbucătărie sistem american
garantată pentru bună funcționare
ATELIER SPECIAL DE BAI DE ZINC în toate dimensiunile
W. SINGER
PREȚURI EFTINE

M. KOHAN GALAȚI ȘI BRAILA
DEPOSIT DE **MAȘINI** AGRICOLE ȘI INDUSTRIALE
DIN FABRICELE
BROWN & MAY LIMITED DEVIZES (England)
LOCOMOBILE de la 4 pînă la 50 de caĭ putere.
TREERATOARE sistem cel maĭ perfecționat pentru Romînia.
MOTOARE VERTICALE începînd de la un cal putere.
MORI CU POSTAMENT de fer și cu petre franțuzeștĭ.
CAZANE pentru abur de toate mărimele.
MAȘINE de SECERAT SIMPLE și cu LEGAT
DIN FABRICELE
THE MASEEY-HARRIS COMPANY LIMITED DIN TORONTO (Canada)
Peste 1500 mașinĭ în lucru în țară
PREȚURI CURENTE SE TRIMIT DUPA CERERE, GRATIS ȘI FRANCO 954.